

EFEKTY UCZENIA SIĘ I TREŚCI PROGRAMOWE DLA ZAJĘĆ

Kierunek: **Filozofia**

Poziom studiów: **Studia pierwszego stopnia**

Nazwa zajęć: **Ontologia**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Student/ka zna i rozumie podstawowe zagadnienia, pojęcia i podejścia z zakresu ontologii.
2. Student/ka zna historię ontologii jako działu filozofii i jej powiązanie z historią innych dziedzin filozoficznych.
3. Student/ka rozważa wybrane spory ontologiczne w kontekście nauk szczegółowych, na przykład determinizm, tożsamość czy redukcjonizm w kontekście fizyki i biologii.
4. Student/ka rozważa problem stosunku ontologii do nauki, a w szczególności zagadnienie ontologicznych założeń nauki.
5. Student/ka zna założenia, terminologię i przykłady podejścia formalnego w ontologii.

w zakresie umiejętności:

1. Student/ka posiada umiejętności czytania ze zrozumieniem i interpretacji klasycznych tekstów ontologicznych. Posiada umiejętność prawidłowego posługiwania się podstawowymi pojęciami i terminami z zakresu ontologii; systematyzowania wiedzy ontologicznej; porównywania różnych systemów ontologicznych; konstruowania dłuższych wypowiedzi na tematy ontologiczne; uczestniczenia w dyskusjach nad zagadnieniami ontologicznymi.

Treści programowe dla zajęć:

Ontologia jako filozofia fundamentalna i klasyczne sposoby jej rozumienia. Główne podejścia jako sposoby uprawiania (paradygmaty). Kryzysy ontologii od antyku po XXI w.

Pojęcie bytu: podstawowe podejścia i problem zakresu.

Kategorie ontologiczne i relacje między nimi. Zasady (pryncypia) ontologiczne.

Problem istnienia i sposoby istnienia. Ontologia modalności. Byty ogólne, byty fikcyjne i światy możliwe.

Przyczynowość i natura przyczynowania. Determinizm i indeterminizm metafizyczny oraz fizyczny (czasoprzestrzenny).

Problem wolnej woli - współczesne stanowiska.

Problem upływu czasu. Trwanie i tożsamość przedmiotów. Otwartość przyszłości i logika temporalna.

Prawa przyrody i ich status.

Ontologia umysłu i problem psychofizyczny - współczesne stanowiska.

Nazwa zajęć: **Filozofia przyrody**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna główne kierunki i zagadnienia filozoficznej refleksji nad przyrodą
2. Zna główne koncepcje wypracowane w dziejach filozofii przyrody: od starożytności do czasów współczesnych

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi scharakteryzować główne kierunki i zagadnienia filozoficznej refleksji nad przyrodą
2. Potrafi scharakteryzować główne koncepcje wypracowane w dziejach filozofii przyrody: od starożytności do czasów współczesnych

Treści programowe dla zajęć:

Mityczne, filozoficzne i naukowe obrazy świata przyrody

Wybrane zagadnienia z zakresu filozoficznej refleksji nad przyrodą nieożywioną

Filozofia przyrody ożywionej: geneza i definicje życia, studia nad zwierzętami

Filozoficzne zagadnienia ewolucjonizmu

Ekofilozofia, zagadnienie antropocenu, biopolityka i humanistyka środowiskowa

Nazwa zajęć: **Historia filozofii antycznej II**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Student/ka zna i rozumie główne założenia filozofii Arystotelesa.

2. Student/ka zna i rozumie specyfikę i główne problemy filozofii hellenistycznej a także poglądy cyników i cyrenaików.
3. Student/ka zna i rozumie filozofię epikurejską i stoicką.
4. Student/ka zna i rozumie ewolucję sceptycyzmu.
5. Student/ka zna i rozumie główne założenia neoplatonizmu.

w zakresie umiejętności:

1. Student/ka na podstawie zdobytej podczas wykładu wiedzy potrafi krytycznie dyskutować i analizować poglądy antycznych filozofów

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Student/ka na podstawie zdobytej podczas wykładu wiedzy odnoszącej się do filozofii antycznej jest świadomy znaczenia europejskiego dziedzictwa filozoficznego dla zrozumienia późniejszych wydarzeń społecznych i kulturalnych.

Treści programowe dla zajęć:

Omówienie głównych założeń Arystotelesowskiej metafizyki, etyki, polityki, retoryki i poetyki (ze szczególnym uwzględnieniem podziału nauk oraz stosowanych w nich metod).

Omówienie specyfiki i głównych problemów filozofii hellenistycznej (przejście od filozofii helleńskiej do hellenistycznej); przedstawienie doktryny cynickiej (Antystenes a Diogenes) i cyrenajskiej (Arystyp i hedonizm).

Omówienie i porównanie fizyki epikurejskiej i stoickiej (pluralizm vs monizm, deizm vs panteizm, dysteleologia vs teleologia, indeterminizm vs determinizm, mechanycyzm vs witalizm); etyka: omówienie sporu stoików z epikurejczykami o cel i ideał życia.

Omówienie głównych założeń i ewolucji poglądów sceptyków: sceptycyzm dawny (Pyrron, Tymon); sceptycyzm akademicki (Arkezylaos, Karneades); neosceptycyzm (Enezydem, Agryppa, Menodot, Sextus Empiricus); sceptycyzm starożytny a nowożytny (Kartezjusz).

Omówienie głównych założeń metafizyki Plotyna (koncepcja hipostaz); przedstawienie głównych założeń neoplatońskiej antropologii; wpływ Plotyna na rozwój metafizyki Zachodu.

Nazwa zajęć: Historia filozofii średniowiecznej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Student zna i rozumie rozwój i znaczenie zasadniczych idei występujących w filozofii średniowiecznej.
2. Student zna i rozumie historyczne ujęcie paradygmatu teocentrycznego.
3. Student zna i rozumie omówienie filozoficznych koncepcji i ich znaczenia u wiodących myślicieli średniowiecznych.
4. Student zna i rozumie relację filozofii średniowiecznej do filozofii antycznej i nowożytnej.
5. Student zna i rozumie umiejętność odróżniania płaszczyzn koncepcji filozoficznych (metafilozoficznej, metodologicznej i przedmiotowej) w kontekście relacji: filozofia-teologia i filozofia-wiara.

w zakresie umiejętności:

1. Student potrafi wykorzystać zdobytą podczas wykładu wiedzę, aby krytycznie analizować argumenty filozoficzne dostępne w tekstach oryginalnych filozofów średniowiecznych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Student jest gotów do podejmowania działań inspirowanych zdobytą podczas wykładu wiedzą, w celu bycia świadomym znaczenia europejskiego dziedzictwa filozoficznego dla zrozumienia późniejszych wydarzeń społeczno-kulturowych.

Treści programowe dla zajęć:

Rozwój i znaczenie zasadniczych idei występujących w filozofii średniowiecznej.

Historyczne ujęcie paradygmatu teocentrycznego.

Omówienie filozoficznych koncepcji i ich znaczenia u wiodących myślicieli średniowiecznych.

Filozofia średniowieczna w relacji do filozofii antycznej i filozofii nowożytnej.

Umiejętność odróżniania płaszczyzn koncepcji filozoficznych (metafilozoficznej, metodologicznej i przedmiotowej) w kontekście relacji: filozofia-teologia i filozofia-wiara.

Dyskusje dotyczące zagadnień przedstawionych na wykładzie w oparciu o zalecaną literaturę przedmiotu.

Nazwa zajęć: Historia filozofii angielskiej i amerykańskiej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna główne kierunki i zagadnienia filozoficzne podejmowanymi w kręgu kultury anglosaskiej i anglo-amerykańskiej
2. zna i rozumie cechy charakterystyczne i toposy filozoficzne refleksji w tradycji anglosaskiej
3. zna i rozumie wpływ filozofii kontynentalnej na rozwój filozofii anglosaskiej
4. zna i rozumie wpływ filozofii anglosaskiej na rozwój dyskursu filozoficznego

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wykorzystać zdobytą podczas wykładu wiedzę do analizy tekstów źródłowych głównych postaci filozofii anglosaskiej

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów do wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy tekstów źródłowych głównych postaci filozofii anglosaskiej.

Treści programowe dla zajęć:

Filozofia brytyjska – swoistość czy odrębność? Wprowadzenie.

Średniowieczne źródło empiryzmu brytyjskiego, platonicy z Cambridge

XVII wiek i wielka rewolucja naukowa: Francis Bacon, Edward Herbert z Cherbury, Thomas Hobbes – Lewiatan

Od Filozofii do Nauki. Robert Boyle, Isaak Newton

W stronę umysłu oświeconego – Locke'a, Hume i Berkeley Oświecenie Szkockie Szkocka Szkoła Filozofii Zdrowego Rozsądku

Idealizm brytyjski XIX wiek, filozofia brytyjska XIX wieku

FILOZOFIA AMERYKAŃSKA od 1720 – do początku XX wieku

Nazwa zajęć: Metodologia

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Student zna problemy metodologiczne związane z charakterystykę języka nauki i rozumie ich doniosłość.
2. Student zna główne wytwory wiedzy naukowej i rozumie problemy związane z ich charakterystyką
3. Student zna typy procedur badawczych stosowanych w nauce i rozumie problemy filozoficzne związane z ich charakterystyką
4. Student zna filozoficzne interpretacje pojęcia prawdopodobieństwa i wie, jakie problemy związane są z ich akceptacją.

w zakresie umiejętności:

1. Student potrafi wykorzystać zdobytą podczas wykładu wiedzę do poprawnego stosowania poznanej terminologii filozoficznej,
2. Student potrafi dobrą metodę badawczą do określonej dyscyplinach naukowej
3. Student potrafi określić wiarygodność metod badawczych stosowanych w poszczególnych naukach
4. Student jest w stanie formułować poprawnie definicje pojęć filozoficznych i rozpoznawać błędy na podstawie krytycznej analizy tekstów

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Student jest gotów do podejmowania działań inspirowanych zdobytą podczas zajęć wiedzą oraz rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się i rozwoju
2. Student jest w stanie brać udział w dyskusjach filozoficznych
3. Student potrafi współpracować w grupie w analizie złożonych problemów filozoficznych

Treści programowe dla zajęć:

Nośniki treści empirycznej – ewolucja empiryzmu w ujęciu Quine'a

Założenia dotyczące języka nauki. Podział zdań analitycznych i syntetycznych. Krytyka Quine'a dwóch dogmatów empiryzmu.

Problem intersubiektywności wiedzy naukowej a baza empiryczna nauki.

Procedura definiowania. Podział definicji ze względu na budowę i podział ze względu na funkcje. Błędy w definiowaniu.

Pojęcie prawa nauki i problemy z jego definiowaniem. Prawa statystyczne, funkcjonalne, zależności funkcyjnych, przyczynowe, następstwa czasowego.

Kanoniczny model teorii empirycznej w ujęciu R. Carnapa (cele, założenia, krytyka)

Koncepcja mocy predyktywnej predykatów teoretycznych.

Indukcyjne i dedukcyjne uzasadnienia hipotez naukowych

Znaczenie aksjomatyzacji teorii naukowych – aksjomatyzacja zawartości i zakresu z wykorzystaniem predykatu teoriomnogościowego – różnice w celach poznawczych
Modele w nauce. Pojęcie modelu teoretycznego w ujęciach: P. Achinstein, R. Wójcickiego oraz jako eksplanans w modelu nomologiczno-dedukcyjnym Hempela-Oppenheima.
Konstrukcja funkcji prawdopodobieństwa.
Filozoficzne interpretacje prawdopodobieństwa: klasyczna, częstościowa, skłonnościowa Poppera, logiczna, personalistyczna.
Problemy falsyfikacji – teza Duhema-Quine'a.
Procedura wyjaśniania – założenia, cele i możliwość ich realizacji.
Warunki wyjaśniania w modelu nomologiczno-dedukcyjnym oraz paradoksy wyjaśniania.
Wyjaśnianie statystyczne w ujęciu Hempela i koncepcja istotności statystycznej W. Salmona.
Wyjaśnianie kontrastowe P. Lipton, B. van Fraassen.
Wyjaśnianie zjawisk abnormalnych - koncepcja erotetyczna A. Wiśniewskiego, T. Kuipersa oraz rozwinięcie A. Groblera
Probabilistyczne koncepcje przyczynowości N. Cartwright, J. Pearl
Wyjaśnianie funkcjonalne w naukach biologicznych – ujęcie C. Hempela oraz propozycja W. Salmona jako punkt wyjścia dla rozwoju ujęć etiologicznych i dyspozycyjnych.
Klasyfikacja jednowymiarowa, skrzyżowanie klasyfikacji, typologia jedno i wielowymiarowa – założenia epistemologiczne oraz realizowane cele poznawcze.

Nazwa zajęć: **Filozofia kultury**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie różne pojęcia kultury
2. Zna i rozumie społeczno-regulacyjną koncepcję kultury oraz jej przykładowe zastosowania
3. Zna i rozumie specyfikę myślenia magicznego oraz jego obecność w kulturze
4. Zna i rozumie wybrane nurty i koncepcje współczesnej filozofii jako wyrazy stanu współczesnej kultury
5. Zna i rozumie relacje pomiędzy współczesną kulturą i nowoczesną techniką

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi zdefiniować różne pojęcia kultury
2. Potrafi scharakteryzować społeczno-regulacyjną koncepcję kultury oraz jej przykładowe zastosowania
3. Potrafi scharakteryzować specyfikę myślenia magicznego oraz jego obecność w kulturze
4. Potrafi scharakteryzować wybrane nurty i koncepcje współczesnej filozofii jako wyrazy stanu współczesnej kultury
5. Potrafi scharakteryzować relacje pomiędzy współczesną kulturą i nowoczesną techniką

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest świadom różnych ujęć pojęcia kultury
2. Jest świadom specyfiki społeczno-regulacyjnej koncepcji kultury oraz jej przykładowych zastosowań
3. Jest świadom specyfiki myślenia magicznego oraz jego obecności w kulturze
4. Jest świadom, że wybrane nurty i koncepcje współczesnej filozofii stanowią wyrazy stanu współczesnej kultury
5. Jest świadom relacji pomiędzy współczesną kulturą i nowoczesną techniką

Treści programowe dla zajęć:

Kultura jako przedmiot badań
Społeczno-regulacyjna koncepcja kultury
Myślenie magiczne
Filozofia współczesna jako wyraz stanu kultury
Relacje między współczesną kulturą i nowoczesną techniką

Nazwa zajęć: **Filozofia człowieka**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie teoretyczne założenia oraz główne nurty filozoficznej refleksji nad człowiekiem.
2. zna i rozumie podstawowe problemy oraz stanowiska dotyczące określenia ludzkiej swoistości a także położenia w świecie.
3. zna i rozumie wybrane elementarne kategorie oraz pojęcia umożliwiające charakterystykę bytu człowieka.

4. zna i rozumie metody usystematyzowania wiedzy z zakresu filozofii człowieka oraz antropologii filozoficznej.

5. zna i rozumie odniesienie pytania o człowieka do innych dziedzin i gałęzi myśli filozoficznej.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę do kreatywnej interpretacji tekstów filozoficznych oraz argumentacji filozoficznej.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów do podejmowania działań inspirowanych zdobytą podczas zajęć wiedzą.

Treści programowe dla zajęć:

Historyczne przeobrażenia filozofii człowieka w ujęciu problemowym. Nowożytny źródła antropologii filozoficznej (Herder, Kant), filozofia dziewiętnastowieczna wobec pytania o człowieka, narodziny i rozwój współczesnej antropologii filozoficznej (Scheler, Gehlen, Plessner).

Główne próby opisu tożsamości człowieka poprzez: poszukiwanie istoty człowieka, analizę form jego samorozumienia oraz aktów wyboru, charakterystykę usytuowania wobec bytu i otoczenia (min. transcendentnego, przyrodniczego, społecznego i innych), odniesienie do ludzkiej aktywności i twórczości.

Wyróżniki człowieka: rozum, wolność, cielesność, dziejowość i inne.

Typologia idei człowieka (podejście strukturalne, funkcjonalistyczne, egzystencjalne i inne). Spór antropologiczny esencjalizm vs. antyesencjalizm.

Filozofia człowieka a antropologia filozoficzna – podstawowe różnice oraz podobieństwa w kontekście przyjmowanych założeń filozoficznych.

Nazwa zajęć: Filozofia języka

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Student zna i rozumie główne zagadnienia filozofii języka od nowożytności do czasów współczesnych; główne nurty filozofii języka i jej przedstawiciele; najważniejsza terminologia

2. Student zna i rozumie niemiecką filozofię języka przełomu XVIII i XIX wieku (Herder, Hegel, Humboldt)

3. Student zna i rozumie analityczną filozofię języka na przełomie XIX i XX wieku (Frege, Carnap)

4. Student zna i rozumie zwrot lingwistyczny i wczesną filozofię Wittgensteina

5. Student zna i rozumie filozofię języka potocznego (późny Wittgenstein, Austin)

w zakresie umiejętności:

1. Student potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę odnoszącą się do głównych zagadnień filozofii języka od nowożytności do czasów współczesnych; główne nurty filozofii języka i jej przedstawiciele; najważniejsza terminologia

2. Student potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę odnoszącą się do niemieckiej filozofii języka przełomu XVIII i XIX wieku (Herder, Hegel, Humboldt)

3. Student potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę odnoszącą się do analitycznej filozofii języka na przełomie XIX i XX wieku (Frege, Carnap)

4. Student potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę odnoszącą się do zwrotu lingwistycznego i wczesnej filozofii Wittgensteina

5. Student potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę odnoszącą się do filozofii języka potocznego (późny Wittgenstein, Austin)

Treści programowe dla zajęć:

Główne zagadnienia filozofii języka od nowożytności do czasów współczesnych; główne nurty filozofii języka i jej przedstawiciele; najważniejsza terminologia

Niemiecka filozofia języka przełomu XVIII i XIX wieku (Herder, Hegel, Humboldt)

Analityczna filozofia języka na przełomie XIX i XX wieku (Frege, Carnap)

Zwrot lingwistyczny i wczesna filozofia Wittgensteina

Filozofia języka potocznego (późny Wittgenstein, Austin)

Nazwa zajęć: Metafizyka

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Student zna i rozumie główne nurty XX-wiecznej metafizyki analitycznej.

2. Student zna i rozumie ontologię "Traktatu Logiczno-Filozoficznego" Ludwika Wittgensteina. Teoria deskrypcji B. Russella i jej implikacje metafizyczne. Koncepcja istnienia W.V. Quine'a.

3. Student rozpoznaje i rozumie intuicje metafizyczne w koncepcji J. Łukasiewicza. Koncepcja metafizyczna A. Meinonga.

4. Student zna i rozumie koncepcję pozytywizmu metafizycznego.
5. Student zna i rozumie koncepcję negatywizmu metafizycznego.

w zakresie umiejętności:

1. Student potrafi poprawnie stosować terminologię filozoficzną metafizyki analitycznej.
2. Student potrafi poprawnie stosować terminologię filozoficzną odnoszącą się do ontologii "Traktatu Logiczno-Filozoficznego" Ludwika Wittgensteina oraz teorii deskrypcji B. Russella i jej implikacji metafizycznych.
3. Student potrafi poprawnie stosować terminologię filozoficzną metafizyki i logiki w koncepcji J. Łukasiewicza oraz koncepcji A. Meinonga.
4. Student potrafi poprawnie stosować terminologię filozoficzną odnoszącą się do pozytywizmu metafizycznego.
5. Student potrafi poprawnie stosować terminologię filozoficzną negatywizmu metafizycznego.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Student jest gotów do samodzielnego dyskusowania problemów i tez metafizyki analitycznej.
2. Student jest gotów do samodzielnego dyskusowania problemów ontologicznych "Traktatu Logiczno-Filozoficznego" Ludwika Wittgensteina, teorii deskrypcji B. Russella i jej implikacji metafizycznych.
3. Student jest gotów do samodzielnego dyskusowania problemów metafizyki i logiki w koncepcji J. Łukasiewicza.
4. Student jest gotów do samodzielnego dyskusowania problemów pozytywizmu metafizycznego.
5. Student jest gotów do samodzielnego dyskusowania problemów negatywizmu metafizycznego.

Treści programowe dla zajęć:

- A. Współczesna metafizyka analityczna i jej postulaty dotyczące badania bytu i istnienia
- B. Ontologia "Traktatu Logiczno-Filozoficznego" Ludwika Wittgensteina. Teoria deskrypcji B. Russella i jej implikacje metafizyczne.
- C. Metafizyka i logika w koncepcji J. Łukasiewicza.
- D. Semantyka i metafizyka A. Meinonga. Pozytywizm metafizyczny.
- E. Negatywizm metafizyczny Bytu i myśli L. Nowaka.
- F. Dyskusje dotyczące zagadnień przedstawionych na wykładzie w oparciu o zalecaną literaturę przedmiotu.

Nazwa zajęć: **Epistemologia**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Potrafi wskazać i omówić główne dyscypliny traktujące o poznaniu (logika, psychologia, metodologia, filozofia nauki, kognitywistyka) i różnicować wobec nich przedmiot analiz epistemologicznych.
2. Student wie, jak kształtował się proces, w jakim doszło do ukonstytuowania kategorii absolutnie rozumianej prawdy w filozofii starożytnej. Potrafi również omówić główne stanowiska w sporze nad tak rozumianą prawdą były formułowane.
3. Student potrafi omówić problemy związane z próbami utrzymania klasycznej koncepcji prawdy, w szczególności zarzuty wobec niej. Rozumie znaczenie tych ustaleń dla procesu formowania się nieklasycznych, kryterialnych koncepcji prawdy.
4. Student zna i rozumie w jaki sposób przebiegał proces kształtowania pojęcia wiedzy. Rozumie znaczenie pojęcia wiedzy dla analiz prowadzonych w obszarze metodologii. Dostrzega związki pomiędzy założeniami epistemologicznymi a obszarem filozofii nauki i metodologii.
5. Student potrafi zidentyfikować główne problemy pojawiające się w obszarze epistemologii matematyki w kontekście sporów dotyczących wiedzy matematycznej i specyfiki procesów badawczych w matematyce.
6. Student posiada wiedzę na temat współczesnych koncepcji wiedzy i sporów prowadzonych w tym obszarze.
7. Student zna podstawowe ustalenia w obszarze epistemologii sformalizowanej pozwalające analizować dynamikę zmian systemów przekonaniowych oraz identyfikować proces tworzenia przekonań nieusuwalnych.
8. Student zna klasyczne i współczesne stanowiska w sporze o uzasadnianie.

w zakresie umiejętności:

1. Student umie zrekonstruować proces kształtowania idei prawdy w filozofii zachodnioeuropejskiej.
2. Student potrafi dokonać krytycznej analizy argumentacji w sporach dotyczących klasycznej koncepcji prawdy i koncepcji nieklasycznych.
3. Student potrafi zidentyfikować główne założenia epistemologiczne leżące u podstaw sporów dotyczących statusu poznawczego matematyki.

4. Student potrafi identyfikować etapy zmian następujących w systemach przekonaniowych uwzględniając ustalenia epistemologii sformalizowanej,
5. Student rozpoznaje różnice w systemach przekonaniowych nauki i potrafi je odróżnić od systemów typu teorii spiskowych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Student potrafi współpracować w grupie.
2. Jest otwarty na argumenty krytyczne formułowane przez pozostałych przedstawicieli grupy.
3. Potrafi formułować argumentację na rzecz akceptowanego przez siebie stanowiska.
4. Dostrzega konieczność rozwoju pod wpływem prowadzonych dyskusji.

Treści programowe dla zajęć:

Obszary analiz epistemologicznych oraz relacje pomiędzy epistemologią a innymi dyscyplinami traktującymi o poznaniu (logika, filozofia nauki, kognitywistyka, psychologia)

Proces absolutyzacji pojęcia prawdy i rozwój idei prawdy w filozofii.

Klasyczna koncepcja prawdy. Paradoxy kłamcy w sformułowaniu starożytnych i Łukasiewicza. Rozwiązanie paradoksu na gruncie koncepcji A. Tarskiego.

Kryterialne koncepcje prawdy, koherencyjna, konsensualna, pragmatyczna, ewidencjonalistyczna.

Absolutyzacja pojęcia wiedzy. Episteme a doxa w starożytności i czasach nowożytnych. Koncepcja wiedzy K. R. Poppera - epistemologia bez podmiotu poznającego. Wiedza-jak a wiedza-że - ujęcie G. Ryle'a.

Problem podmiotowości w klasycznej koncepcji wiedzy.

Zarzuty wobec klasycznej koncepcji wiedzy.

Paradoxy E. Gettier'a.

Problem warunków wystarczających i warunków koniecznych wiedzy.

Pojęcie wiedzy a wiedza naukowa - epistemologia matematyki.

Spór o status poznawczy matematyki. Odkrywanie wiedzy matematycznej vs. konstruowanie.

Stanowisko neoplatonizmu i odkrywanie rzeczywistości matematycznej.

Argumenty K. Godla na rzecz neoplatonizmu i intuicja w procesie poznania matematycznego.

Stanowisko konstruktywizmu i spór o matematyczny realizm strukturalny.

Spór o podstawy matematyki

Stanowisko logicyzmu,

Stanowisko intuicjonizmu / conceptualizmu.

Stanowisko formalizmu.

Paradoxy B. Russella i twierdzenia Godla.

Koncepcje modyfikujące klasyczną koncepcję wiedzy.

- no-falshood condition, L. Lehrer, Paxon

- defeasibility K. Lehrer,

- koncepcja przyczynowa wiedzy

- reliabilizm i zarzuty wobec niego

- śledzenia prawdy R. Nozicka

Koncepcja anulatorów (defeasibility) i jej znaczenie w opisie dynamiki zmian przekonaniowych.

Charakterystyka cech systemu przekonaniowego w nauce vs. charakterystyka cech systemu przekonaniowego typu "teoria spiskowa"

Elementy epistemologii sformalizowanej,

Charakterystyka funktorwa "wie, że".

Podstawowe zależności: sprzeczność, dopełnianie, wykluczanie.

Czy jest możliwe poznanie prawd których nie znamy - paradoxy Fitch'a.

Model dynamiki zmian przekonaniowych AGM.

Nazwa zajęć: **Główne nurty filozofii współczesnej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie główne kierunki i stanowiska współczesnej filozofii takich jak: kultura masowa, prekariat, teoria Aktora Sieci, posthumanizm, przestrzeń poszerzona, doświadczenie immersyjne, filozofia feministyczna, dekonstrukcja, słabe ontologie, kultura panoptyczna, abject art, estetyzacja życia codziennego, wirusowość współczesnej kultury
2. zna i rozumie na poziomie podstawowym rolę refleksji filozoficznej w kształtowaniu kultury

w zakresie umiejętności:

1. przytacza główne tezy badanych wypowiedzi filozoficznych w zakresie europejskiej myśli współczesnej

2. Potrafi zauważać odmienne postrzeganie życia społecznego przez osoby pochodzące z różnych środowisk i kultur
3. wykrywa zależności między kształtowaniem się idei filozoficznych a procesami społecznymi i kulturalnymi

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest otwarty na nowe idee i gotów do zmiany opinii w świetle dostępnych danych i argumentów odnoszących się do głównych nurtów filozofii współczesnej

Treści programowe dla zajęć:

Słabe ontologie i ich znaczenie w opisie współczesności
Rzeczywistość panoptyczna – hegemonia wzroku
Filozofia współczesna i jej rola w wyjaśnianiu kultury masowej, estetyzacja życia codziennego
Abject art i rola skandalu w kulturze współczesnej – doświadczenie estetyczne poza kategorią piękną
Dekonstrukcja i jej znaczenie dla filozofii współczesnej
Rzeczywistość poszerzona/hybrydyczna (Lev Manovich) oraz koniec rzeczywistości wirtualnej
Bruno Latour i teoria aktora sieci
Feministyczne aspekty współczesności
Posthumanizm (Dona Haraway, Rosi Braidotti)
Franco Bifo Berardi oraz zmierzch przyszłości²

Nazwa zajęć: **Filozofia publiczna i filozofia prawa**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna podstawowe założenia normatywne i metodologiczne filozofii publicznej jako podejścia badawczego
2. Zna przykłady wykorzystania podejścia badawczego zwanego filozofią publiczną w praktyce badawczej i na podstawowym poziomie potrafi je wykorzystać
3. Zna wybrane interpretacje filozoficzno-prawne prawa

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi określić obszar badawczy filozofii publicznej i wymienić wybrane współczesne koncepcje filozofii publicznej
2. Potrafi odróżnić obszary badawcze filozofii publicznej, filozofii prawa, filozofii politycznej i filozofii społecznej oraz wskazać na obszary badawcze wspólne poszczególnym podejściom badawczym
3. Potrafi wskazać na wybrane zagadnienia stanowiące centralne obszary polemiczne we współczesnej filozofii prawa
4. Potrafi dostrzegać związki pomiędzy filozofią prawa a wyzwaniami praktycznymi stojącymi przed współczesnymi społeczeństwami demokratycznymi

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Dostrzega związki pomiędzy filozofią prawa a wyzwaniami praktycznymi stojącymi przed współczesnymi społeczeństwami demokratycznymi

Treści programowe dla zajęć:

Czym jest filozofia publiczna? Wprowadzenie do problematyki
Filozofia publiczna jako podejście badawcze
Filozofia publiczna: studia przypadków
Filozofia publiczna a filozofia prawa, filozofia polityczna i filozofia społeczna
Filozofia prawa: wprowadzenie do problematyki
Filozofia prawa: o czym się obecnie dyskutuje?
Filozofia prawa a praktyczne wyzwania współczesnego świata

Nazwa zajęć: **Filozofia nauki**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie podstawowe kategorie pojęciowe ugruntowane w tradycji filozoficznej refleksji nad nauką
2. Wyciąga i opisuje podstawowe zagadnienia i kierunki filozoficznej refleksji nad poznaniem naukowym
3. Zna i rozumie filozoficzne poglądy wybranych przedstawicieli filozofii nauki
4. Zna i rozumie znaczenie nauki i filozoficznej refleksji nad nią dla rozwoju kultury symbolicznej i materialnej
5. Zna i rozumie wpływ determinant poznawczych i poza poznawczy na proces rozwoju wiedzy naukowej

w zakresie umiejętności:

1. Student potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę do refleksji nad rolą nauki w życiu społecznym.

Treści programowe dla zajęć:

Miejsce filozofii nauki w filozofii, miejsce filozofii nauki w nauce
Naturalizm jako filozoficzny fundament nauk przyrodniczych
Ewolucja pojęcia faktu naukowego
Dzieje tego co nazywamy nauką
Cele i granice poznania naukowego
Metoda (metody) naukowa
Wytwory i procedury poznania naukowego
Zagadnienie temporalności nauki
Spór o realizm naukowy
Wojny o naukę

Nazwa zajęć: **Podstawy logiki**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie podstawy logiki klasycznej
2. Zna i rozumie podstawowe metody badawcze i strategie argumentacyjne właściwe dla logiki
3. Zna i rozumie definicje pojęć języka potocznego oraz definicje terminów używanych we własnych wypowiedziach
4. Zna i rozumie argumenty filozoficzne, identyfikuje ich kluczowe tezy i założenia
5. Zna i rozumie zależności między tezami badanych, pisemnych i ustnych wypowiedzi
6. Ma podstawową wiedzę logiczną oraz rozumie typowe strategie argumentacyjne

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi dobierać strategie argumentacyjne, na poziomie elementarnym konstruuje krytyczne argumenty, formułuje odpowiedzi na krytykę

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do podjęcia prostych działań badawczych z wykorzystaniem klasycznego rachunku zdań

Treści programowe dla zajęć:

Przedmiot logiki i jej miejsce w systemie nauk
Akt komunikacyjny. Elementy logicznej teorii języka: rodzaje języków, funkcje wypowiedzi językowych, kategoriale ujęcie języka. Nazwy, zdania, spójniki i ich charakterystyki.
Rozumowanie i argumentacja.
Podstawy sylogistyki.
Klasyczny rachunek zdań (krz) w ujęciu semantycznym.
Klasyczny rachunek zdań w ujęciu syntaktycznym.
System dedukcji naturalnej dla krz.
Metoda tabel analitycznych
Elementy metalogiki krz: pojęcie dowodu i konsekwencji, twierdzenia o dedukcji, pełność i niesprzeczność krz.
Zastosowanie krz do analizy rozumowań przeprowadzanych w języku naturalnym

Nazwa zajęć: **Estetyka**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Rozumie rolę i znaczenie badań estetycznych w obszarze nauk filozoficznych oraz zdaje sobie sprawę z bliskich związków estetyki ze sztuką
2. Dysponuje wiedzą o historii estetyki oraz istotnych problemach estetycznych
3. Rozumie teoretyczne rozróżnienia estetyczne oraz istotne pojęcia estetyczne
4. Dysponuje wiedzą o najważniejszych nurtach estetycznych i ich przedstawicielach
5. Zna i rozumie kluczowe terminy estetyczne i najważniejsze koncepcje estetyczne

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi posługiwać się kluczowymi terminami estetycznymi i charakteryzować najważniejsze koncepcje estetyczne
2. Posiada umiejętność czytania ze zrozumieniem tekstów estetycznych oraz stosowania wiedzy estetycznej w interpretacjach dzieł sztuki

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest świadomy znaczenia historii estetyki oraz istotnych problemów estetycznych dla zrozumienia wydarzeń społecznych i kulturalnych

2. Jest gotów do czytania ze zrozumieniem tekstów estetycznych oraz stosowania wiedzy estetycznej w interpretacjach dzieł sztuki

Treści programowe dla zajęć:

Zakres zainteresowań estetyki w ujęciu historycznym i funkcje sztuki. Terminologia i zakres estetyki, estetyka jako nauka, metody badawcze, główne działy estetyki: teoria wartości estetycznych, teoria dzieł sztuki, teoria piękna pozaartystycznego, teoria przeżycia estetycznego i wartościowania estetycznego, teoria twórczości estetycznej, historia estetyki.

Piękno – z dziejów pojęcia piękna, różne rozumienie piękna, piękno w sensie metafizycznym i transcendentalność piękna, piękno i rzeczywistość, konteksty kulturowe współczesnego podejścia do piękna, dziedziny piękna, piękno natury, piękno dnia codziennego, piękno potoczne a artystyczne piękno wyspecjalizowane.

Dzieło sztuki – dzieje pojęcia sztuki, teorie dzieła sztuki, wytwory człowieka w aspekcie wartości artystycznej/estetycznej, różnorodność dzieł sztuki i klasyfikacja dzieł sztuki, istota dzieła sztuki, sposób istnienia dzieła sztuki, struktura dzieła sztuki, historia sztuki.

Twórca – profesja/zawód artysty, osobowość twórcza, typologia osobowości twórczych, zilustrowanie zjawiska „bycia artystą” w odwołaniu stylistycznych epok i okresów historycznych, teorie twórczości artystycznej.

Odbiorca - złożoność sytuacji estetycznej, wielość i różnorodność „bycia odbiorcą”, motywy obcowania ze sztuką i wrażliwość estetyczna, odbiorca we współczesnym systemie kulturowym, „a priori estetyczne” i postawa estetyczna. Typy odbiorców i typy przeżyć estetycznych, teorie przeżycia estetycznego oraz historyczne egzemplifikacje. Aksjologiczny wymiar estetyki: wartości estetyczne, sposób istnienia wartości estetycznej, wartości estetyczne i wartości artystyczne, kategorie wartości estetycznych, teorie wartości estetycznej.

Nazwa zajęć: **Język niemiecki A2**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. potrafi porozumiewać się w rutynowych, prostych sytuacjach komunikacyjnych, wymagających jedynie bezpośredniej wymiany zdań na tematy znane i typowe; potrafi w prosty sposób opisywać swoje pochodzenie i otoczenie, w którym żyje, a także poruszać sprawy związane z najważniejszymi potrzebami życia codziennego

w zakresie umiejętności:

1. potrafi porozumiewać się w rutynowych, prostych sytuacjach komunikacyjnych, wymagających jedynie bezpośredniej wymiany zdań na tematy znane i typowe; potrafi w prosty sposób opisywać swoje pochodzenie i otoczenie, w którym żyje, a także poruszać sprawy związane z najważniejszymi potrzebami życia codziennego

2. potrafi czytać ze zrozumieniem krótsze teksty w języku niemieckim o charakterze ogólnym

3. potrafi zrozumieć prosty oryginalny materiał audio lub wideo z życia codziennego, kulturalnego i społecznego, na poziomie ogólnym jak i wychwycić niezbędne szczegóły

w zakresie kompetencji społecznych:

1. zrozumieć prosty oryginalny materiał audio lub wideo z życia codziennego, kulturalnego i społecznego, na poziomie ogólnym jak i wychwycić niezbędne szczegóły

Treści programowe dla zajęć:

Czasy gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych czynności osadzonych w czasach: czas Perfekt oraz Imperfekt dla czasowników mocnych i słabych oraz czasowników modalnych

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii: zaimek dzierżawczy w mianowniku, bierniku oraz celowniku, odmiana czasowników nieregularnych, okoliczniki czasu, stopniowanie przysłówków, zdania porównawcze

Słownictwo dotyczące życia codziennego jak i ogólnoakademickie w zakresie następujących tematów: rodzina – członkowie rodziny, przebieg dnia w rodzinie, czynności dnia codziennego, obowiązki domowe jedzenie i picie – produkty żywnościowe, przepisy na proste dania, posiłki, przyzwyczajenia żywieniowe, zakupy – lista zakupów, miary i wagi, zamawianie jedzenia pogoda - zjawiska pogodowe, pory roku, zmiany klimatu urlop i czas wolny– aktywności w czasie wolnym, miejsca wypoczynku, środki lokomocji

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści tematu 3.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści tematu 3.

Udzielanie odpowiedzi, udział w dyskusji oraz wyrażanie różnorodnych funkcji językowych w zakresie: przeprowadzania oraz udziału w rozmowie kwalifikacyjnej o pracę, przedstawiania problemów, moderowania dyskusji oraz wyrażania opinii na tematy zawarte w treści tematu 3.

Nazwa zajęć: **Wstęp do filozofii**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Wylicza podstawowe zagadnienia i kierunki refleksji filozoficznej
2. Opisuje podstawowe zagadnienia i kierunki refleksji filozoficznej
3. Kwalifikuje poglądy wybranych przedstawicieli refleksji filozoficznej w kontekście podstawowych zagadnień i kierunków filozofii
4. Identyfikuje istotne różnice pomiędzy podstawowymi stanowiskami i sporami filozoficznymi
5. Analizuje wskazane podstawowe koncepcje i zagadnienia dyskursu filozoficznego
6. Uzasadnia założenia podstawowych koncepcji filozoficznych
7. Porównuje podstawowe kierunki refleksji filozoficznej
8. Docenia znaczenie refleksji filozoficznej dla rozwoju kultury symbolicznej i materialnej

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wyliczyć podstawowe zagadnienia i kierunki refleksji filozoficznej
2. Potrafi opisać podstawowe zagadnienia i kierunki refleksji filozoficznej
3. Potrafi kwalifikować poglądy wybranych przedstawicieli refleksji filozoficznej w kontekście podstawowych zagadnień i kierunków filozofii
4. Potrafi zidentyfikować istotne różnice pomiędzy podstawowymi stanowiskami i sporami filozoficznymi
5. Potrafi analizować wskazane podstawowe koncepcje i zagadnienia dyskursu filozoficznego
6. Potrafi uzasadniać założenia podstawowych koncepcji filozoficznych
7. Potrafi porównać podstawowe kierunki refleksji filozoficznej
8. Potrafi docenić znaczenie refleksji filozoficznej dla rozwoju kultury symbolicznej i materialnej

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do bycia otwartym na nowe idee odnoszące się do podstawowych zagadnień i kierunków refleksji filozoficznej
2. Jest gotów do zmiany opinii w świetle poglądów wybranych przedstawicieli refleksji filozoficznej w kontekście podstawowych zagadnień i kierunków filozofii
3. Jest gotów do bycia otwartym na nowe idee odnoszące się do istotnych różnic pomiędzy podstawowymi stanowiskami i sporami filozoficznymi
4. Jest gotów do zmiany opinii w świetle wskazanych podstawowych koncepcji i zagadnień dyskursu filozoficznego
5. Jest gotów do uzasadniania założenia podstawowych koncepcji filozoficznych
6. Jest gotów do porównań odnoszących się do podstawowych kierunków refleksji filozoficznej
7. Jest gotów do zmiany opinii w świetle znaczenia refleksji filozoficznej dla rozwoju kultury symbolicznej i materialnej

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie: filozofia – przedmiot, metoda, specyfika. Dyscypliny filozoficzne: epistemologia, ontologia, metafizyka, etyka, estetyka, aksjologia, antropologia filozoficzna

Tradycyjne „paradygmaty” uprawiania filozofii: droga Demokryta – droga Sokratesa, Filozof jako kapłan – Filozof jako błazen

Charakterystyka założeń głównych kierunków filozofii: racjonalizm – irracjonalizm, racjonalizm – empiryzm, realizm – idealizm

Epistemologia: główne zagadnienia i problemy – klasyczna koncepcja wiedzy i jej krytyka, typy wiedzy, tropy sceptyczne, metafizyczna refleksja nad poznawaniem (stanowisko realistyczne i jego krytyka – idealizm i jego krytyka)

Zagadnienie źródeł poznania: płaszczyzna psychologiczna, płaszczyzna metodologiczna – charakterystyka, przedstawiciele

Zagadnienie granic poznania: ujęcie immanentne, ujęcie transcendentne, stanowisko idealistyczne (przedstawiciele, postulaty, krytyka), stanowisko realistyczne (przedstawiciele, postulaty, krytyka) – ujęcie historyczne

Zagadnienia przedmiotów idealnych: stanowiska, pojęcia, spór o uniwersalia (ujęcie historyczne, implikacje współczesne)

Zagadnienie prawdy: podział koncepcji (epistemiczne – nieepistemiczne)

Metafizyka: dogmaty, metafizyka spekulatywna, analityczna, przyrodnicza; implikacje metafizyczne: ontologiczne, epistemologiczne, przyrodnicze, religijne i etyczne

Paradygmaty refleksji filozoficznej (ujęcie historyczne: ontologiczny, mentalistyczny, lingwistyczny)

Nazwa zajęć: Logika formalna

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie podstawową terminologię filozoficzną w języku polskim z uwzględnieniem specyficznych pojęć logiki.
2. Zna i rozumie podstawy logiki klasycznej.
3. Zna i rozumie podstawowe metody badawcze i strategie argumentacyjne właściwe dla logiki.
4. Zna i rozumie definicje pojęć języka potocznego i poprawnie definiuje terminy używane we własnych wypowiedziach.
5. Zna i rozumie argumenty filozoficzne, identyfikuje ich kluczowe tezy i założenia.
6. Zna i rozumie zależności między tezami badanych, pisemnych i ustnych wypowiedzi.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi dobierać strategie argumentacyjne, na poziomie elementarnym konstruuje krytyczne argumenty, formułuje odpowiedzi na krytykę

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Ma pogłębioną świadomość swojej wiedzy logicznej, docenia znaczenie logiki w budowaniu warsztatu pracy.

Treści programowe dla zajęć:

Analiza języka potocznego na gruncie rachunku predykatów.

Klasyczny rachunek predykatów (krp) w ujęciu syntaktycznym.

Klasyczny rachunek predykatów z identycznością.

Zastosowanie krp do analizy rozumowań przeprowadzanych w języku naturalnym.

Zasady dedukcji naturalnej krp.

Elementy metalogiki krp: pojęcie dowodu i konsekwencji logicznej, twierdzenia o dedukcji, twierdzenie o niesprzeczności krp.

Pojęcie teorii elementarnej i przykłady teorii elementarnych.

Własności teorii elementarnych: niesprzeczność, niezależność aksjomatów, zupełność, rozstrzygalność. Twierdzenia Gödla o niezupełności i ich filozoficzne znaczenie.

Filozoficzne aspekty teorii prawdy. Antynomia kłamcy.

Elementy semantyki teoriomodelowej: definicja spełniania i prawdy Tarskiego, ważniejsze twierdzenia charakteryzujące pojęcie prawdy. Twierdzenie Tarskiego o niedefiniowalności pojęcia prawdy.

Definicje pojęć tautologii krp, modelu semantycznego i konsekwencji semantycznej.

Twierdzenie o pełności krp.

Pytania i odpowiedzi: budowa i rodzaje pytań, sposób stawiania pytań, rodzaje odpowiedzi.

Podstawy teorii mnogości: teorii zbiorów, teorii relacji, teorii mocy.

Nazwa zajęć: Język angielski A2

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. potrafi czytać ze zrozumieniem krótsze teksty w języku angielskim o charakterze ogólnym.
2. potrafi zrozumieć prosty oryginalny materiał audio lub wideo z życia codziennego, kulturalnego i społecznego, na poziomie ogólnym jak i wychwycić niezbędne szczegóły.
3. potrafi zrozumieć prosty oryginalny materiał audio lub wideo z życia codziennego, kulturalnego i społecznego, na poziomie ogólnym jak i wychwycić niezbędne szczegóły.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi porozumiewać się w rutynowych, prostych sytuacjach komunikacyjnych, wymagających jedynie bezpośredniej wymiany zdań na tematy znane i typowe. Potrafi w prosty sposób opisywać swoje pochodzenie i otoczenie, w którym żyje, a także poruszać sprawy związane z najważniejszymi potrzebami życia codziennego.
2. potrafi czytać ze zrozumieniem krótsze teksty w języku angielskim o charakterze ogólnym.
3. zrozumieć prosty oryginalny materiał audio lub wideo z życia codziennego, kulturalnego i społecznego, na poziomie ogólnym jak i wychwycić niezbędne szczegóły.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi porozumiewać się w rutynowych, prostych sytuacjach komunikacyjnych, wymagających jedynie bezpośredniej wymiany zdań na tematy znane i typowe. Potrafi w prosty sposób opisywać swoje pochodzenie i otoczenie, w którym żyje, a także poruszać sprawy związane z najważniejszymi potrzebami życia codziennego.

Treści programowe dla zajęć:

Czasy gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych czynności osadzonych w czasie Present Simple and Present Continuous, Past Simple and Past Continuous, Present Perfect and Present Perfect Continuous, Past Perfect oraz czasach przyszłych na poziomie A2

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii (np. czasowniki modalne, przymiotniki, strona bierna, zdania warunkowe, mowa zależna) dla poziomu A2

Słownictwo dotyczące życia codziennego oraz związane z bezpośrednim środowiskiem studenta (jedzenie, osobowość, podróże, zainteresowania, edukacja, zakupy, pieniądze, technologia, rodzina, studia, praca, technologia, podstawowe słownictwo związane z kierunkiem studiów) używane w/w strukturach gramatycznych w celu performatywnym

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słowami; wykorzystanie poznanej treści w komunikacji

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słowami; wykorzystanie przekazu w komunikacji

Wyrażanie różnorodnych funkcji językowych np. prośby, opisy, wyrażanie opinii, wyrażanie zgody, brak zgody, pytania o pozwolenie, skargi, itp. po zapoznaniu się z materiałem w formie pisemnej, audio lub wideo

Nazwa zajęć: Historia filozofii antycznej I

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Student/ka zna i rozumie specyfikę i główne problemy filozofii greckiej.
2. Student/ka zna i rozumie koncepcje Milezyjczyków i Ksenofanesa oraz główne założenia pitagoreizmu
3. Student/ka zna i rozumie spór Heraklita z Parmenidesem oraz jego konsekwencje filozoficzne (pluraliści i sofiści).
4. Student/ka zna i rozumie poglądy Sokratesa i „wczesnego” Platona.
5. Student/ka zna i rozumie główne założenia Platońskiej epistemologii, ontologii i etyki.

w zakresie umiejętności:

1. Student/ka na podstawie zdobytej podczas wykładu wiedzy potrafi analizować i poprawnie stosować terminologię odnoszącą się do poglądów antycznych filozofów

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Student na podstawie wiedzy zdobytej podczas wykładu jest świadom znaczenia poglądów antycznych filozofów dla zrozumienia wydarzeń społecznych i kulturalnych

Treści programowe dla zajęć:

Omówienie znaczenia i genezy terminu „filozofia”, przedstawienie głównych problemów i cech filozofii antycznej (specyfika tzw. „paradygmatu ontologicznego”); analiza najważniejszych stanowisk w sporze o źródła „greckie cudu”, a także w sporze o „przejście od mitu do logosu”.

Omówienie stanowisk Milezyjczyków (Tales, Anaksymander, Anaksymenes), Ksenofanesa (teologia, fizyka i epistemologia) i pitagorejczyków (matematyka vs akusmatycy, wpływy orfickie).

Omówienie sporu Heraklita z Parmenidesem oraz jego konsekwencji filozoficznych: przedstawienie poglądów pluralistów (Empedokles, Anaksagoras i Demokryt) oraz sofistów (Protagoras, Gorgiasz, Prodikos, Hipiasz, Antyfont, Kalikles, Trazymach, Kritiasz, Anonim Jamblicha); przejście od filozofii przyrody do filozofii człowieka.

Omówienie poglądów Sokratesa oraz „wczesnego” Platona (kwestia sokratyczna, ironia, dialektyka, etyka i teologia), problem odróżnienia poglądów Sokratesa i Platona.

Omówione Platońskiej epistemologii, ontologii, etyki i polityki (ze szczególnym uwzględnieniem problemu tzw. „nauk niepisanych”); kwestia systemu filozoficznego.

Nazwa zajęć: Ochrona własności intelektualnej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie podstawowe instytucje prawa własności intelektualnej
2. Zna i rozumie prawa autorskie majątkowe i osobiste
3. Zna zagadnienia kontrowersyjne (ghostwriting, granice dozwolonego użytku osobistego, spory wokół definicji utworu)
4. Rozpoznaje naruszenia prawa własności intelektualnej

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i wykorzystywać informacje dotyczące podstawowych instytucji prawa własności intelektualnej

2. Potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i wykorzystywać informacje dotyczące praw autorskich majątkowych i osobistych
3. Potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i wykorzystywać informacje dotyczące zagadnień kontrowersyjnych (ghostwriting, granice dozwolonego użytku osobistego, spory wokół definicji utworu)
4. Rozpoznaje naruszenia prawa własności intelektualnej

Treści programowe dla zajęć:

przedmiot ochrony prawa autorskiego, definicja legalna utworu
Charakterystyka autorskich praw rzeczowych
Charakterystyka autorskich praw osobistych

Nazwa zajęć: **Wprowadzenie do etyki**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie sposoby regulacji/autoregulacji ludzkich praktyk i międzyludzkich interakcji moralnych
2. zna i rozumie aksjologiczne i normatywne podstawy rozumowania w kategoriach etycznych
3. zna i rozumie język i reguły analizy metaetycznej

w zakresie umiejętności:

1. potrafi interpretować sposoby regulacji/autoregulacji ludzkich praktyk i międzyludzkich interakcji moralnych
2. potrafi poprawnie stosować język i reguły analizy metaetycznej
3. potrafi poprawnie stosować kompetencje komunikacyjno-dyskursywną w zakresie problematyzacji etycznej i sporu etycznego
4. potrafi dokonać etycznej problematyzacji wybranych praktyk społecznych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. ma gotowość do stosowania umiejętności i kompetencji komunikacyjno-dyskursywnych w zakresie problematyzacji etycznej i sporu etycznego

Treści programowe dla zajęć:

Główne szkoły etyki filozoficznej a praktyka i interakcja
Aksjologiczne i normatywne podstawy rozumowania w kategoriach etycznych
Język i reguły analizy metaetycznej
Umiejętność sądenia, argumentacji, uzasadniania i komunikacyjno-dyskursywnej interakcji (ze sporem etycznym włącznie)
Etyczna problematyzacja wybranych praktyk społecznych

Nazwa zajęć: **Antropologia komunikacji**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie podstawowe pojęcia antropologii komunikacji
2. Zna i rozumie główne koncepcje antropologiczne
3. Zna i rozumie problem języka a kultura
4. Zna i rozumie zagadnienie antropologii komunikacji
5. Zna i rozumie współczesne kierunki antropologii komunikacji

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi scharakteryzować podstawowe pojęcia antropologii komunikacji
2. Potrafi scharakteryzować główne koncepcje antropologiczne
3. Potrafi scharakteryzować problem języka a kultura
4. Potrafi scharakteryzować zagadnienie antropologii komunikacji
5. Potrafi scharakteryzować współczesne kierunki antropologii komunikacji

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do rozumienia znaczenia podstawowych pojęć antropologii komunikacji
2. Jest gotów do rozumienia znaczenia głównych koncepcji antropologicznych
3. Jest gotów do rozumienia znaczenia problemu języka a kultura
4. Jest gotów do rozumienia znaczenia zagadnień antropologii komunikacji
5. Jest gotów do rozumienia znaczenia współczesnych kierunków antropologii komunikacji

Treści programowe dla zajęć:

Podstawowe pojęcia, teorie, definicje w antropologii komunikacji i badań nad komunikacją
Tradycje w antropologii: ewolucjonizm, konfiguracjonizm, funkcjonalizm, strukturalizm, poststrukturalizm
Język a natura ludzka – język a kultura

Antropologia słowa i pisma

Współczesne kierunki w antropologii komunikacji

Dyskusje na tematy związane z zagadnieniami poruszonymi podczas wykładu w oparciu o rekomendowaną literaturę przedmiotu

Nazwa zajęć: Filozofia społeczna

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Student zna i rozumie różnice między metodologią wyjaśniania a metodologią interpretacji faktów społecznych
2. Student zna i rozumie zagadnienie racjonalności
3. Student zna i rozumie współczesne nurty filozofii społecznej
4. Student zna i rozumie podstawowe problemy teorii działania, typy działań np.: działanie komunikacyjne
5. Student zna i rozumie, historię, ewolucję idei solidarność jako podstawy jedności społecznej

w zakresie umiejętności:

1. Student potrafi umieścić problematykę filozofii społecznej w historycznym kontekście filozofii
2. Student rozumie i potrafi posługiwać się terminologią filozofii społecznej
3. Student potrafi krytycznie weryfikować i falsyfikować źródła wiedzy życia codziennego
4. Student potrafi wyartykułować pozytywne i negatywne skutki, ekonomicznej, społecznej i politycznej transformacji w Polsce w 1989 roku.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Student jest przygotowany do krytycznej dyskusji na tematy życia społecznego i politycznego
2. Student jest otwarty i gotów brać udział w przedsięwzięciach ulicy i miasta, w którym żyje
3. Student jest gotów do weryfikacji i zmiany własnych poglądów na temat faktów

Treści programowe dla zajęć:

Historia myśli społecznej i politycznej

Metodologiczny spór między tzw. metodologicznym naturalizmem a metodologicznym antynaturalizmem

Rozum, rozsądek, racjonalność

Filozofia, teoria, praktyka społeczna

Zachowanie, działania, teatr

Historia, idea, zasada solidarności

Nazwa zajęć: Historia filozofii Odrodzenia i Oświecenia

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Student zna i rozumie charakterystykę wczesnej nowożytności i nowożytności, tło historyczne (społeczne, ekonomiczne, kulturowe) epoki i jej periodyzacja
2. Student zna i rozumie humanizm i odrodzenie w Europie południowej i północnej (Machiavelli, Erazm z Rotterdamu)
3. Student zna i rozumie scjentyzm, materializm i naturalizm w filozofii oświeceniowej (Galileusz, Holbach, la Matrie)
4. Student zna i rozumie działalność encyklopedystów oraz myśl społeczno-polityczną oświecenia (Diderot, Voltaire, Condorcet)
5. Student zna i rozumie trzy koncepcje umowy społecznej (Hobbes, Locke, Rousseau)

w zakresie umiejętności:

1. Student potrafi wykorzystać zdobytą podczas wykładu wiedzę do kreatywnej interpretacji tekstu filozoficznego oraz poprawnego stosowania poznanej terminologii filozoficznej

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Student jest gotów do podejmowania działań inspirowanych zdobytą podczas wykładu wiedzą, tj. do bycia świadomym znaczenia europejskiego dziedzictwa filozoficznego dla zrozumienia późniejszych wydarzeń społeczno-kulturowych

Treści programowe dla zajęć:

Charakterystyka wczesnej nowożytności i nowożytności, tło historyczne (społeczne, ekonomiczne, kulturowe) epoki i jej periodyzacja

Humanizm i odrodzenie w Europie południowej i północnej (Machiavelli, Erazm z Rotterdamu)

Scjentyzm, materializm i naturalizm w filozofii oświeceniowej (Galileusz, Holbach, la Matrie)

Encyklopedyści i myśl społeczno-polityczną oświecenia (Diderot, Voltaire, Condorcet)

Trzy koncepcje umowy społecznej (Hobbes, Locke, Rousseau)

Dyskusje dotyczące zagadnień przedstawionych na wykładzie treści w oparciu o zalecaną literaturę przedmiotu.

Nazwa zajęć: **Wstęp do filozofii**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Wylicza podstawowe zagadnienia i kierunki refleksji filozoficznej
2. Opisuje podstawowe zagadnienia i kierunki refleksji filozoficznej
3. Kwalifikuje poglądy wybranych przedstawicieli refleksji filozoficznej w kontekście podstawowych zagadnień i kierunków filozofii
4. Identyfikuje istotne różnice pomiędzy podstawowymi stanowiskami i sporami filozoficznymi
5. Analizuje wskazane podstawowe koncepcje i zagadnienia dyskursu filozoficznego
6. Uzasadnia założenia podstawowych koncepcji filozoficznych
7. Porównuje podstawowe kierunki refleksji filozoficznej
8. Docenia znaczenie refleksji filozoficznej dla rozwoju kultury symbolicznej i materialnej

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wyliczyć podstawowe zagadnienia i kierunki refleksji filozoficznej
2. Potrafi opisać podstawowe zagadnienia i kierunki refleksji filozoficznej
3. Potrafi kwalifikować poglądy wybranych przedstawicieli refleksji filozoficznej w kontekście podstawowych zagadnień i kierunków filozofii
4. Potrafi zidentyfikować istotne różnice pomiędzy podstawowymi stanowiskami i sporami filozoficznymi
5. Potrafi analizować wskazane podstawowe koncepcje i zagadnienia dyskursu filozoficznego
6. Potrafi uzasadniać założenia podstawowych koncepcji filozoficznych
7. Potrafi porównać podstawowe kierunki refleksji filozoficznej
8. Potrafi docenić znaczenie refleksji filozoficznej dla rozwoju kultury symbolicznej i materialnej

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie: filozofia – przedmiot, metoda, specyfika. Dyscypliny filozoficzne: epistemologia, ontologia, metafizyka, etyka, estetyka, aksjologia, antropologia filozoficzna

Tradycyjne „paradygmaty” uprawiania filozofii: droga Demokryta – droga Sokratesa, Filozof jako kapłan – Filozof jako błazen

Charakterystyka założeń głównych kierunków filozofii: racjonalizm – irracjonalizm, racjonalizm – empiryzm, realizm – idealizm

Epistemologia: główne zagadnienia i problemy – klasyczna koncepcja wiedzy i jej krytyka, typy wiedzy, tropy sceptyczne, metafizyczna refleksja nad poznawaniem (stanowisko realistyczne i jego krytyka – idealizm i jego krytyka)

Zagadnienie źródeł poznania: płaszczyzna psychologiczna, płaszczyzna metodologiczna – charakterystyka, przedstawiciele

Zagadnienie granic poznania: ujęcie immamentne, ujęcie transcendentne, stanowisko idealistyczne (przedstawiciele, postulaty, krytyka), stanowisko realistyczne (przedstawiciele, postulaty, krytyka) – ujęcie historyczne

Zagadnienia przedmiotów idealnych: stanowiska, pojęcia, spór o uniwersalia (ujęcie historyczne, implikacje współczesne)

Zagadnienie prawdy: podział koncepcji (epistemiczne – nieepistemiczne)

Metafizyka: dogmaty, metafizyka spekulatywna, analityczna, przyrodnicza; implikacje metafizyczne: ontologiczne, epistemologiczne, przyrodznawcze, religijne i etyczne

Paradygmaty refleksji filozoficznej (ujęcie historyczne: ontologiczny, mentalistyczny, lingwistyczny)

Nazwa zajęć: **Komunikacja multimedialna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie, dlaczego warto stosować multimedia w komunikowaniu
2. rozumie, jak zrobić dobrą prezentację multimedialną
3. zna i rozumie możliwości jakie daje oprogramowanie służące do robienia prezentacji multimedialnych
4. zna i rozumie, jak zrobić dobrą prezentację naukową (także z filozofii)

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę do stworzenia prezentacji w oparciu o dane multimedialne

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów do wykorzystywania komunikacji multimedialnej do prezentowania i popularyzowania treści o charakterze filozoficznym

Treści programowe dla zajęć:

Dlaczego warto stosować multimedia w komunikowaniu?
Jak zrobić dobrą prezentację multimedialną?
Programy służące do robienia prezentacji multimedialnych
Prezentacje naukowe

Fotografia cyfrowa, dźwięk cyfrowy oraz film cyfrowy w prezentacjach multimedialnych (umieszczenie multimediów oraz ich podstawowa obróbka w programie MS PowerPoint)
Prezentacje multimedialne – Microsoft PowerPoint (3 pomysły na design prezentacji multimedialnych: Łasiński, Reynolds, Jobs)

Nazwa zajęć: **Teoria i filozofia komunikacji**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Student/ka zna i rozumie najważniejsze koncepcje kultury.
2. Student/ka zna i rozumie stanowisko oraz konsekwencje relatywizmu językowego.
3. Student/ka zna i rozumie teorie implikatur, presupozycji i aktów mowy.
4. Student/ka zna i rozumie stanowiska behawioryzmu, naturalizmu i uniwersalizmu.
5. Student/ka zna i rozumie główne założenia kognitywnej teorii języka i komunikacji.

w zakresie umiejętności:

1. Student/ka potrafi wykorzystać zdobytą podczas wykładu wiedzę oraz potrafi krytycznie ją analizować w oparciu o przeczytaną literaturę przedmiotu.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Student/ka potrafi podejmować działania inspirowane zdobytą podczas wykładu oraz ćwiczeń wiedzą z zakresu teorii oraz filozofii komunikacji.

Treści programowe dla zajęć:

Omówienie najważniejszych definicji kultury ze szczególnym uwzględnieniem koncepcji J. Kmity i M. Tomasello (komunikacja jako proces kulturowy, definicje kultury, działanie techniczno-użytkowe a działanie symboliczne, nabywanie kultury).

Omówienie hipotezy Sapira-Whorfa oraz jej oceny w ujęciu V. Quine'a, D. Davidsona i L. Talmy'ego (sens hipotezy, jej weryfikowalność, jej spójność, jej ujęcie kognitywne; rola gramatyzacji w procesie kształtowania się świat-obrazu danej wspólnoty; pojęcie językowego obrazu świata).

Omówienie koncepcji P. Grice'a, J. Austina, J. Searle'a, P. Strawsona i S. Levinsona (spór o adekwatny model komunikacji I: kodowanie vs wnioskowanie: implikatury, presupozycje, performatywy, konstatacje, teoria illokucji oraz rodzaje aktów mowy).

Omówienie teorii B. Skinnera, G. Homansa, G. Meada i N. Chomsky'ego (behawiorystyczne ujęcie komunikacji, Chomsky'ego krytyka behawioryzmu, naturalizm i antynaturalizm w naukach o komunikacji, problem mentalizmu, stanowisko uniwersalizmu w opozycji do hipotezy Sapira-Whorfa).

Omówienie poglądów G. Lakoffa, M. Johnsona, R. Langackera, G. Fauconniera i M. Turnera (spór o adekwatny model komunikacji II: kodowanie vs wnioskowanie: metafory, amalgamaty, mechanizmy kategoryzacji i teorie przestrzeni mentalnych).

Nazwa zajęć: **Etyka**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Student zna i rozumie podstawowe zjawiska moralne i na poziomie podstawowym kompetentnie odróżnia regulacje etyczne od innych typów regulacji społecznych
2. Student w stopniu podstawowym zna i rozumie semantykę oraz syntaktykę języka etycznego
3. Student w stopniu podstawowym zna i rozumie metaetykę oraz inne typy refleksji etycznej oraz zna i rozumie najważniejsze nurty metaetyczne
4. Student w stopniu podstawowym zna i rozumie podstawowe nurty etyki normatywnej i potrafi się kompetentnie posługiwać pojęciami wypracowanymi na ich gruncie.
5. Student posiada wiedzę z zakresu etyki, ale z uwzględnieniem racji innych osób oraz odmiennych poglądów.

w zakresie umiejętności:

1. Student umie identyfikować podstawowe zjawiska moralne i na poziomie podstawowym kompetentnie odróżniać regulacje etyczne od innych typów regulacji społecznych
2. Student w stopniu podstawowym potrafi stosować semantykę oraz syntaktykę języka etycznego.
3. Student w stopniu podstawowym potrafi odróżnić metaetykę od innych typów refleksji etycznej oraz zna i rozumie najważniejsze nurty metaetyczne
4. Student w stopniu podstawowym potrafi scharakteryzować podstawowe nurty etyki normatywnej i potrafi się kompetentnie posługiwać pojęciami wypracowanymi na ich gruncie

5. Student w stopniu podstawowym potrafi posługiwać się zdobytą wiedzą z zakresu etyki autonomicznie, ale z uwzględnieniem racji innych osób oraz odmiennych poglądów.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Student jest w stopniu podstawowym kompetentny do tego, aby posługując się zdobytą wiedzą z zakresu etyki autonomicznie, ale z uwzględnieniem racji innych osób oraz odmiennych poglądów, uczestniczyć w życiu codziennym, zawodowym oraz publicznym.

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie: Specyfika refleksji moralnej i przedmiot nauczania etyki

Semantyka i syntaktyka etyki

Wprowadzenie do metaetyki

Podstawowe nurty etyki normatywnej

Dyskusje dotyczące zagadnień przedstawionych na wykładzie w oparciu o zalecaną literaturę przedmiotu.

Nazwa zajęć: **Filozofia społeczna i polityczna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Student zna i rozumie ZAGADNIENIA METATEORETYCZNE: FILOZOFIA SPOŁECZNA A FILOZOFIA POLITYCZNA

2. Student zna i rozumie METODY BADAWCZE W FILOZOFII POLITYKI (FILOZOFICZNO – ONTOLOGICZNA, SYSTEMOWA, HISTORYCZNO – KOMPERATYWNA, AKSJOLOGICZNO – ETYCZNA, PRAGMATYCZNO – UTYLITARNA)

3. Student zna i rozumie następujące treści: KLASYCZNA (ANTYCZNA) FILOZOFIA POLITYKI (ETYKA PODSTAWĄ POLITYKI, PLATOŃSKIE PAŃSTWO IDEALNE, SPRAWIEDLIWOŚĆ ARYSTOTELESA, ARYSTOTELESOWSKA POLIS, ARYSTOTELESOWSKA TYPOLOGIA USTROJÓW)

4. Student zna i rozumie ŚREDNIOWIECZNĄ FILOZOFIĘ POLITYKI (ETYKA PODSTAWĄ CHRZEŚCJAŃSKIE MODYFIKACJE KLASYCZNEJ FILOZOFII POLITYKI: ŚW. AUGUSTYN, ŚW. TOMASZ).

5. Student zna i rozumie NOWOŻYTNE KONCEPCJE FILOZOFII POLITYKI (N. MACHIAVELLI: ETYKA PODSTAWĄ POLITYKA NIEZALEŻNA OD ETYKI, KONCEPCJE UMÓW SPOŁECZNYCH – T. HOBBS, J. LOCKE, J.J. ROUSSEAU), TRÓJPODZIAŁ WŁADZY WG MONTESKUSZA, WIECZNY POKÓJ I. KANTA, FILOZOFIA DZIEJÓW ORAZ FILOZOFIA PRAWA G.W.F. HEGLA)

6. Student zna i rozumie WSPÓŁCZESNE KONCEPCJE FILOZOFII POLITYKI (POJĘCIE POLITYCZNOŚCI C. SCHMITTA, TEORIA SPRAWIEDLIWOŚCI ORAZ PRAWO LUDÓW J. RAWLSA, KOMUNITARYZM W. KYMLICKA, A. MCINTYRE)

w zakresie umiejętności:

1. Student potrafi formułować problemy filozoficzne związane z treściami omówionymi na wykładzie, potrafi stawiać tezy oraz artykułować własne poglądy w sprawach społecznych i politycznych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Student jest gotów do samodzielnego formułowania, na podstawie treści omówionych podczas wykładu i samodzielnie przeczytanej literatury, propozycji rozwiązania problemów odnoszących się do filozofii społecznej i politycznej

Treści programowe dla zajęć:

zagadnienia metateoretyczne: filozofia społeczna a filozofia polityczna

Metody badawcze w filozofii polityki (filozoficzno – ontologiczna, systemowa, historyczno – komperatywna, aksjologiczno – etyczna, pragmatyczno – utylitarna)

Klasyczna (antyczna) filozofia Polityki (etyka podstawą polityki, platońskie państwo idealne, sprawiedliwość arystotelesa, arystotelesowska polis, arystotelesowska typologia ustrojów)

średniowieczna filozofia polityki (etyka podstawą Chrześcijańskie modyfikacje klasycznej filozofii polityki: św. Augustyn, św. Tomasz).

Nowożytne koncepcje filozofii polityki (N. Machiavelli: etyka podstawą polityka niezależna od etyki, koncepcje umów społecznych – T. Hobbes, J. Locke, J.J. Rousseau), Trójpodział władzy wg monteskusza, Wieczny pokój i. Kanta, Filozofia dziejów oraz filozofia prawa G.W.F. Hegla)

Współczesne koncepcje filozofii polityki (Pojęcie polityczności C. Schmitta, Teoria sprawiedliwości oraz prawo Ludów J. Rawlsa, Komunitaryzm W. Kymlicka, A. McIntyre)

Krytyczna Dyskusja treści poruszanych na wykładzie oraz samodzielnie przeczytanej literatury

Nazwa zajęć: **Historia filozofii niemieckiej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna podstawowe zagadnienia, pojęcia i terminy z zakresu historii filozofii niemieckiej
2. Posiada wiedzę na temat średniowiecznych i późnośredniowiecznych źródeł niemieckiej myśli filozoficznej
3. Potrafi scharakteryzować myśl odrodzenia i reformacji w Niemczech
4. Prezentuje rolę i znaczenie filozofii Leibniza w rozwoju nowożytnego racjonalizmu
5. Dysponuje wiedzą na temat oświecenia niemieckiego i jego czołowych przedstawicieli
6. Rozumie cechy charakterystyczne filozofii krytycznej Kanta i dynamikę rozwoju kantyizmu, filozofii wiary i uczucia i prądu Sturm und Drang
7. Posiada znajomość historycznej specyfiki idealizmu transcendentального Fichtego i Schellinga
8. Dysponuje wiedzą o filozofii wczesnego romantyzmu niemieckiego
9. Zna filozoficzne podstawy systemu Hegla i zarys dziejów szkoły heglowskiej

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wykorzystać wiedzę z zakresu przedmiotowego omówionego podczas wykładu do analizy samodzielnie przeczytanych tekstów filozoficznych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do wykorzystania wiedzy z zakresu przedmiotowego omówionego podczas wykładu do analizy samodzielnie przeczytanych tekstów filozoficznych

Treści programowe dla zajęć:

Podstawowe zagadnienia, pojęcia i terminy z zakresu historii filozofii niemieckiej
Średniowieczne i późnośredniowieczne źródła niemieckiej myśli filozoficznej
Odrodzenie i reformacja w Niemczech
Racjonalizm Leibniza
Oświecenie niemieckie i jego czołowi przedstawiciele
Filozofia krytyczna Kanta i kantyizm; filozofia wiary i uczucia i prąd Sturm und Drang
Idealizm transcendentálny Fichtego i Schellinga
Filozofia wczesnego romantyzmu niemieckiego
System Hegla i szkoła heglowska
Analiza wybranych tekstów z zakresu przedmiotowego omówionego podczas wykładu

Nazwa zajęć: **Filozofia poznania**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Dysponuje wiedzą z zakresu klasycznej teorii poznania uporządkowaną z perspektywy historycznego rozwoju refleksji filozoficznej od starożytności do czasów nowożytnych
2. Zna i rozumie kluczowe obszary problemowe i orientacje teoriopoznawcze
3. Zna i rozumie podstawowe terminy i dystynkcje pojęciowe do analizy poszczególnych nurtów teoretycznych w ramach filozofii poznania
4. Zna i rozumie teoretyczne podstawy właściwej interpretacji tekstów źródłowych
5. Zna i rozumie klasyczne dzieła epistemologiczne i korzysta ze źródeł literaturowych

w zakresie umiejętności:

1. Operuje umiejętnością zastosowania podstawowych terminów i dystynkcji pojęciowych do analizy poszczególnych nurtów teoretycznych w ramach filozofii poznania
2. Posiada umiejętność właściwej interpretacji tekstów źródłowych
3. Potrafi czytać ze zrozumieniem klasyczne dzieła epistemologiczne i korzysta ze źródeł literaturowych
4. Potrafi obiektywnie ocenić wkład pracy własnej i innych w analizie i interpretacji źródłowych tekstów epistemologicznych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do wykorzystania wiedzy z zakresu klasycznej teorii poznania, która jest uporządkowana z perspektywy historycznego rozwoju refleksji filozoficznej od starożytności do czasów nowożytnych
2. Jest gotów do operowania umiejętnością zastosowania podstawowych terminów i dystynkcji pojęciowych do analizy poszczególnych nurtów teoretycznych w ramach filozofii poznania
3. Jest gotów do czytania ze zrozumieniem klasycznych dzieł epistemologicznych i korzystania ze źródeł literaturowych
4. Jest gotów do obiektywnej oceny wkładu pracy własnej i innych w analizie i interpretacji źródłowych tekstów epistemologicznych

Treści programowe dla zajęć:

Podstawowe zagadnienia, pojęcia i terminy z zakresu klasycznej teorii poznania
Dzieje refleksji epistemologicznej w starożytnej filozofii greckiej
Główne obszary zainteresowań epistemologicznych w średniowieczu

Nowożytna teoria poznania – charakterystyka ogólna
Główne stanowiska racjonalizmu nowożytnego
Empiryzm brytyjski
Epistemologiczny “przewrót kopernikański” Kanta
Klasyczny idealizm niemiecki
Czytanie i interpretacja tekstów epistemologicznych w zakresie treści programowych omówionych podczas wykładu

Nazwa zajęć: **Historia filozofii współczesnej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna podstawowe zagadnienia, pojęcia i terminy z zakresu historii filozofii współczesnej
2. Posiada wiedzę na temat nurtu pozytywizmu i filozofii analitycznej
3. Potrafi scharakteryzować nurt historyzmu i hermeneutyki filozoficznej
4. Prezentuje rolę i znaczenie marksizmu i teorii krytycznej w rozwoju filozofii współczesnej
5. Dysponuje wiedzą na temat filozofii egzystencjalnej i personalizmu
6. Rozumie cechy charakterystyczne filozofii życia i psychoanalizy
7. Posiada znajomość historycznej specyfiki fenomenologii i strukturalizmu
8. Zna filozoficzne podstawy postmodernizmu i najnowsze tendencje w rozwoju filozofii współczesnej

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wykorzystać wiedzę z zakresu przedmiotowego omówionego w ramach wykładu do analizy tekstów filozoficznych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do wykorzystania wiedzy z zakresu przedmiotowego omówionego w ramach wykładu do analizy tekstów filozoficznych

Treści programowe dla zajęć:

Podstawowe zagadnienia, pojęcia i terminy z zakresu historii filozofii współczesnej
Pozytywizm i filozofia analityczna
Historyzm i hermeneutyka filozoficzna
Marksizm i teoria krytyczna
Filozofia egzystencjalna i personalizm
Filozofia życia i psychoanaliza
Fenomenologia i strukturalizm
Postmodernizm i najnowsze tendencje w rozwoju filozofii współczesnej
Analiza wybranych tekstów z zakresu przedmiotowego omówionego w ramach wykładu

Nazwa zajęć: **Język angielski B1**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. potrafi tworzyć ustne wypowiedzi na przygotowane tematy, prezentować i argumentować swoje stanowisko oraz innych osób w zakresie problematyki związanej ze swoim otoczeniem jak i w zakresie tematyki ogólno-akademickiej
2. potrafi czytać ze zrozumieniem teksty w języku angielskim o charakterze ogólnym jak i akademickim oraz analizować ich treść i wybierać niezbędne informacje;

w zakresie umiejętności:

1. potrafi zrozumieć dostosowany do poziomu oryginalny materiał audio lub wideo na poziomie ogólnym, wychwytyjąc niezbędne szczegóły.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi radzić sobie z większością sytuacji komunikacyjnych, które mogą się zdarzyć podczas podróży w rejonie, gdzie mówi się danym językiem. Potrafi tworzyć proste, spójne wypowiedzi na tematy, które są jej znane lub które ją interesują. Potrafi opisywać doświadczenia, wydarzenia, marzenia, nadzieje i aspiracje, krótko uzasadniając bądź wyjaśniając swoje opinie i plany

Treści programowe dla zajęć:

Czasy gramatyczne: Present Simple and Present Continuous, Narrative Tenses, Present Perfect and Present Perfect Continuous, Future Perfect and Future Continuous.
Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii: mowa zależna oraz pytania w mowie zależnej, formy przymiotnikowe i przysłówkowe.
Słownictwo dotyczące życia codziennego oraz jak i ogólno-akademickie w zakresie następujących tematów: praca, rozmowa kwalifikacyjna o pracę, służba zdrowia, podróżowanie, moda oraz dress code, środowisko naturalne, zmiany klimatyczne

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.
Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.
Udzielanie odpowiedzi, udział w dyskusji oraz wyrażanie różnorodnych funkcji językowych w zakresie: przeprowadzania oraz udziału w rozmowie kwalifikacyjnej o pracę, przedstawiania problemów, moderowania dyskusji oraz wyrażania opinii na tematy zawarte w treści 3.

Nazwa zajęć: **Język angielski B21**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. potrafi tworzyć ustne wypowiedzi na przygotowane tematy, prezentować i argumentować swoje stanowisko oraz innych osób na tematy związane ze swoim otoczeniem jak i na tematy ogólno-akademickie;
2. potrafi czytać ze zrozumieniem teksty w języku angielskim charakterze ogólnym jak i akademickim, związane z kierunkiem studiów, oraz analizować ich treść i wybierać niezbędne informacje;
3. potrafi zrozumieć oryginalny materiał audio lub wideo na większość tematów dotyczących życia codziennego, kulturalnego i społecznego, na poziomie ogólnym jak i wychwycić niezbędne szczegóły;
4. potrafi przygotować i wygłosić prezentację na wybrany temat;
5. potrafi opracować teksty oraz wypowiedzi dotyczące życia społecznego, uniwersyteckiego i zawodowego;
6. potrafi redagować wybrane teksty w stylu formalnym.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi porozumiewać się z rodzimym użytkownikiem języka w sposób umożliwiający wymianę myśli, opinii i poglądów w sposób komunikatywny. Potrafi formułować przejrzyste wypowiedzi ustne i pisemne w zakresie tematów dotyczących życia codziennego i akademickiego, przedstawiać różne aspekty zagadnienia oraz wyjaśniać swoje stanowisko w sprawach będących przedmiotem dyskusji.

Treści programowe dla zajęć:

Przegląd i utrwalenie umiejętności w zakresie posługiwania się formami i funkcjami czasów gramatycznych odpowiednich dla poziomu B2.

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii: okresy warunkowe typ 1,2,3 oraz mieszane; struktury gramatyczne 'wish,'get used to/used to, past modals, formy bezokolicznikowe i imiesłowowe.

Słownictwo dotyczące problematyki współczesnego świata w zakresie następujących tematów: ekstremalne sytuacje, refleksja na temat planów życiowych, terapeutyczna funkcja muzyki, higiena snu, komunikacja niewerbalna oraz wybrane słownictwo akademickie i specjalistyczne związane z kierunkiem studiów.

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi w tekstach popularno-naukowych oraz specjalistycznych; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Udzielanie odpowiedzi, udział w dyskusji oraz wyrażanie różnorodnych funkcji językowych w zakresie tematyki określonej w treści 3.

Redagowanie wybranych typów tekstów formalnych.

Nazwa zajęć: **Język niemiecki B1**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. potrafi tworzyć ustne wypowiedzi na przygotowane tematy, prezentować i argumentować swoje stanowisko oraz innych osób w zakresie problematyki związanej ze swoim otoczeniem jak i w zakresie tematyki ogólno-akademickiej.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi tworzyć ustne wypowiedzi na przygotowane tematy, prezentować i argumentować swoje stanowisko oraz innych osób w zakresie problematyki związanej ze swoim otoczeniem jak i w zakresie tematyki ogólnoakademickiej.
2. potrafi czytać ze zrozumieniem teksty w języku niemieckim o charakterze ogólnym jak i akademickim oraz analizować ich treść i wybierać niezbędne informacje.
3. potrafi zrozumieć dostosowany do poziomu oryginalny materiał audio lub wideo na poziomie ogólnym oraz wychwytywać niezbędne szczegóły.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. zrozumieć dostosowany do poziomu oryginalny materiał audio lub wideo na poziomie ogólnym oraz wychwytyjąc niezbędne szczegóły.

Treści programowe dla zajęć:

Czasy gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych czynności osadzonych w czasach: czas Perfekt oraz Imperfekt dla czasowników mocnych i słabych, czas przyszły Futur 1

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii: partykuły modalne, rekcja czasownika, czasowniki ruchu, werden + bezokolicznik, zdania względne, słowotwórstwo, przyimki czasowe

Słownictwo dotyczące życia codziennego jak i ogólnoakademickie w zakresie następujących tematów: dni świąteczne: przyjęcia i uroczystości z różnych okazji, święta, tradycje, obrzędy, zaproszenia, rady dla gości i gospodarzy uroczystości w drodze: środki komunikacji, zakup biletów, zachowanie na dworcu/ lotnisku, sposoby podróżowania, miejsca docelowe, sposoby spędzania czasu w poszczególnych miejscach (np. w górach, nad morzem) warunki noclegowe, wrażenia i przeżycia urlopowe, szczegółowy opis drogi, wymarzona podróż, przedmioty przydatne w podróży mieszkanie: wymarzony dom/mieszkanie, wyposażenie mieszkania, okolica miejsca zamieszkania, warunki mieszkaniowe, doświadczenia z mieszkania w wspólnocie mieszkaniowej, własna sytuacja mieszkaniowa, zamiana mieszkania muzyka: instrumenty muzyczne, style muzyczne, gusty muzyczne, znani muzycy, koncert, przedstawienie muzyczne

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści tematu 3.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści tematu 3.

Udzielanie odpowiedzi, udział w dyskusji oraz wyrażanie różnorodnych funkcji językowych w zakresie: przeprowadzania oraz udziału w rozmowie kwalifikacyjnej o pracę, przedstawiania problemów, moderowania dyskusji oraz wyrażania opinii na tematy zawarte w treści 3.

Nazwa zajęć: Język niemiecki B21

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. potrafi tworzyć płynne wypowiedzi ustne na przygotowane tematy, prezentować i argumentować swoje stanowisko oraz innych osób na tematy związane ze swoim otoczeniem jak i na tematy ogólnoakademickie.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi tworzyć płynne wypowiedzi ustne na przygotowane tematy, prezentować i argumentować swoje stanowisko oraz innych osób na tematy związane ze swoim otoczeniem jak i na tematy ogólnoakademickie.

2. potrafi czytać ze zrozumieniem teksty w języku niemieckim o charakterze ogólnym jak i akademickim, związane z kierunkiem studiów, oraz analizować ich treść i wybierać niezbędne informacje.

3. potrafi zrozumieć oryginalny materiał audio lub wideo na większość tematów dotyczących życia codziennego, kulturalnego i społecznego, na poziomie ogólnym jak i wychwytać niezbędne szczegóły.

4. potrafi przygotować i wygłosić prezentację na wybrany temat.

5. potrafi opracować teksty oraz wypowiedzi dotyczące życia społecznego, uniwersyteckiego i zawodowego.

6. potrafi redagować wybrane teksty w stylu formalnym.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. opracować teksty oraz wypowiedzi dotyczące życia społecznego, uniwersyteckiego i zawodowego

Treści programowe dla zajęć:

Czasy gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych czynności osadzonych w czasach: czas Perfekt oraz Imperfekt dla czasowników mocnych i słabych oraz czasowników modalnych

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii: strona bierna, strona bierna z czasownikami modalnymi, Konjunktiv II, konektory, zdania okolicznikowe celu, zdania przydawkowe

Słownictwo dotyczące życia codziennego jak i ogólnoakademickie w zakresie następujących tematów: relacje – relacje międzyludzkie, przyjaźń, cechy charakteru, charakterystyka dobrego przyjaciela, miłość, uczucia, etapy związku, trudności w związku, konflikty rodzinne, zdrowie – dbałość o zdrowie, zdrowe odżywianie, problemy i porady zdrowotne, nazwy chorób, czynności wykonywane przez lekarza i pacjenta, wizyta u lekarza szkoła, uniwersytet – wybór studiów i szkoły wyższej, wymarzone studia, obowiązki studenta, życie studenckie, ścieżki kariery, finansowanie nauk i reklama - znaczenie reklamy, sztuczki stosowane w reklamie, wybory konsumenckie, podatność na reklamę, sukces w biznesie

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanych słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści tematu 3.
Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanych słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści tematu 3.
Udzielanie odpowiedzi, udział w dyskusji oraz wyrażanie różnorodnych funkcji językowych w zakresie: przeprowadzania oraz udziału w rozmowie kwalifikacyjnej o pracę, przedstawiania problemów, moderowania dyskusji oraz wyrażania opinii na tematy zawarte w treści 3.

Nazwa zajęć: **Filozofia Dalekiego Wschodu**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Opanował wiedzę o głównych nurtach filozofii indyjskiej i chińskiej
2. Zna kluczowe pojęcia dalekowschodnich tradycji filozoficznych
3. Jest przygotowany do analizy i interpretacji klasycznych tekstów filozoficznych Indii i Chin
4. Posiada wiedzę o filozoficznych podstawach odrębności kulturowej Azji Południowej i Wschodniej

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi zaaplikować główne kategorie filozofii indyjskiej i chińskiej w analizie współczesnych przemian społecznych i kulturowych
2. Rozwinął umiejętności komunikacji międzykulturowej w kontekście kultur Dalekiego Wschodu

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów zaaplikować główne kategorie filozofii indyjskiej i chińskiej w analizie współczesnych przemian społecznych i kulturowych
2. Jest gotów do wykorzystania umiejętności komunikacji międzykulturowej w kontekście kultur Dalekiego Wschodu

Treści programowe dla zajęć:

Klasyczne szkoły filozofii indyjskiej: bramińskiej (sankhja, joga, wedanta, mimansa, njaja, wajśieszika), dźinijskiej i buddyjskiej (abhidharma, madjamaka, jogaczara)

Klasyczne szkoły filozofii chińskiej: konfucjanizm, taoizm, motizm i legizm

Pojęcia-klucze dalekowschodniej metafizyki, epistemologii, etyki, estetyki, filozofii politycznej i filozofii dziejów

Specyfika klasycznych tekstów filozofii indyjskiej i chińskiej

Implikacje kulturowe wybranych systemów filozoficzno-religijnych Azji

Dyskusja dotycząca zagadnień przedstawionych na wykładzie w odniesieniu do współczesnych przemian społecznych Azji Południowej i Wschodniej oraz problematyki komunikacji międzykulturowej

Nazwa zajęć: **Retoryka z erystyką**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Przyswoił klasyczną koncepcję retoryki
2. Posiada wiedzę w zakresie głównych kierunków rozwoju retoryki i erystyki nowożytnej oraz współczesnej
3. Jest w stanie określić relację retoryki do pozostałych subdyscyplin filozofii
4. Zna rodzaje mów, ich układ oraz tropy i figury właściwe mowom
5. Opanował wiedzę dotyczącą toposów oraz typów wnioskowań retorycznych, argumentów i technik erystycznych

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi rozpoznać zastosowane argumenty i techniki erystyczne
2. Umie skomponować mowę zgodnie z prawidłami retorycznymi

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów rozpoznać argumenty i techniki erystyczne w tekstach kultury, wypowiedziach osób publicznych i reklamach
2. Jest gotów przemawiać ze świadomym zastosowaniem prawideł retorycznych

Treści programowe dla zajęć:

Główne kategorie retoryki greckiej i łacińskiej

Dzieje retoryki i erystyki od renesansu po współczesność

Relacja retoryki do pozostałych subdyscyplin filozofii

Rodzaje mów, układ mowy, tropy i figury właściwe mowom

Topika. Typy wnioskowań retorycznych, argumentów i technik erystycznych

Praktyczna analiza argumentów i technik erystycznych

Kompozycja mowy publicznej

Nazwa zajęć: Semiotyka logiczna

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie podstawowe pojęcia z zakresu semiotyki logicznej
2. zna podstawowe rodzaje nazw
3. rozumie założenia wybranych koncepcji znaku i koncepcji znaczenia
4. zna i rozumie podstawowe pojęcia semantyki referencjalnej oraz logiczno-filozoficzne aspekty pojęcia prawdy
5. zna specyfikę i rodzaje znaków ikonicznych
6. zna podstawy klasycznego rachunku predykatów
7. zna i rozumie podstawy teorii mnogości

w zakresie umiejętności:

1. potrafi scharakteryzować podstawowe pojęcia z zakresu semiotyki logicznej
2. rozróżnia podstawowe rodzaje nazw
3. rozróżnia koncepcje znaku i koncepcje znaczenia
4. potrafi scharakteryzować podstawowe pojęcia semantyki referencjalnej oraz logiczno-filozoficzne aspekty pojęcia prawdy
5. rozróżnia rodzaje znaków ikonicznych
6. potrafi stosować elementy klasycznego rachunku predykatów
7. potrafi stosować elementy teorii mnogości

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów/gotowa do stosowania podstawowych pojęć z zakresu semiotyki logicznej
2. rozróżnia podstawowe rodzaje nazw
3. rozróżnia koncepcje znaku i koncepcje znaczenia
4. jest gotów/gotowa do analizy logiczno-filozoficznych aspektów pojęcia prawdy
5. jest gotów/gotowa do analizy specyfiki i rodzajów znaków ikonicznych
6. jest gotów/gotowa do stosowania podstawowych elementów klasycznego rachunku predykatów
7. jest gotów/gotowa do stosowania podstawowych elementów teorii mnogości

Treści programowe dla zajęć:

zarys dziejów semiotyki, główne pojęcia semiotyki logicznej
trójkąt semiotyczny i rodzaje nazw
podstawowe ujęcia znaku i koncepcje znaczenia
wstęp do semantyki referencjalnej, pojęcie interpretacji semantycznej, teoria prawdy Tarskiego
analiza znaków ikonicznych
klasyczny rachunek predykatów
podstawy teorii mnogości

Nazwa zajęć: Projektowanie wizerunku i komunikacji

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie pojęcie komunikacji marketingowej
2. zna i rozumie modele oddziaływania reklamowego
3. zna i rozumie pojęcie komunikacji wizerunkowej i jej budowania
4. zna i rozumie strategie komunikacyjne
5. zna i rozumie modele komunikowania interpersonalnego

w zakresie umiejętności:

1. 1PKI potrafi krytycznie analizować pojęcie komunikacji marketingowej U12, U13
2. potrafi krytycznie analizować zastosowanie narzędzi budowy wizerunku
3. potrafi krytycznie analizować strategie komunikacyjne

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów do wykorzystania wiedzy z zakresu komunikacji marketingowej
2. jest gotów do wykorzystania wiedzy z zakresu strategii komunikacyjnych
3. jest gotów do wykorzystania wiedzy z zakresu komunikowania interpersonalnego

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie do komunikacji marketingowej (marketing, promocja, komunikacja) Orientacje marketingowe a wzrastająca rola narzędzi komunikacji
Wprowadzenie do teorii reklamy: modele oddziaływania, funkcje, istota strategii reklamy (brief kreatywny i brief medialny), cele i adresaci przekazu reklamowego. Proces planowania kampanii reklamowej. Media reklamy (współczynniki określające skuteczność kampanii reklamowych)

Wprowadzenie do komunikacji wizerunkowej. Strategie PR: narzędzia, metody, struktura organizacji PR (zarządzanie problemami i sytuacją kryzysową)
Narzędzia budowy (diagnozy) wizerunku i marki (branding): profil semantyczny, analiza zawartości, dyferencjał semantyczny, dynamiczny model kształtowania wizerunku
Strategie komunikacyjne a zagadnienie perswazji oraz manipulacji

Nazwa zajęć: Dialog kultur

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie problematykę filozofii dialogu
2. zna i rozumie współczesne koncepcje filozofii dialogu i komunikacji
3. zna i rozumie współczesne problemy globalizacji, wielokulturowości
4. zna i rozumie ideę i teorie dialogu międzykulturowego
5. zna i rozumie problem globalizacji i zderzania kultur

w zakresie umiejętności:

1. słucha ze zrozumieniem problematykę związaną z filozofią dialogu
2. słucha ze zrozumieniem współczesnych koncepcji filozofii dialogu i komunikacji
3. słucha ze zrozumieniem współczesnych problemów globalizacji oraz wielokulturowości
4. słucha ze zrozumieniem idei i teorii dialogu międzykulturowego
5. słucha ze zrozumieniem problemów globalizacji i zderzania kultur

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie w problematykę filozofii dialogu ze szczególnym uwzględnieniem komunikacji międzykulturowej oraz przemian nowoczesnej rzeczywistości

Omówienie klasycznych i współczesnych koncepcji filozofii dialogu i komunikacji

Charakterystyka współczesnych problemów wynikających z globalizacji, wielokulturowości, konfliktów na tle religijnym

Idea i teorie dialogu międzykulturowego

Dialog w przestrzeni wielokulturowej – globalizacja i zderzenie kultur

Nazwa zajęć: Proseminarium

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Student zna wymogi formalne stawiane przed pracą licencjacką
2. Student zna wymogi formalne stawiane przed pracą magisterską

w zakresie umiejętności:

1. Student jest w stanie samodzielnie napisać tekst filozoficzny
2. Student jest w stanie samodzielnie napisać konspekt artykułu naukowego

Treści programowe dla zajęć:

Przygotowanie do pisania tekstu filozoficznego

Ustalenie tematu i wymogów formalnych pracy dyplomowej

Praca nad tekstem filozoficznym

Praca nad konspektem pracy dyplomowej i konspektem artykułu naukowego

Nazwa zajęć: Etyka komunikacji

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna podstawowe zadania etyki filozoficznej.
2. Rozumie specyfikę sądów moralnych.
3. Zna i rozumie pojęcia z zakresu metaetyki jako teorii znaczenia języka moralności.
4. Zna i rozumie spór etyczny pod kątem założeń metaetycznych.
5. Zna i rozumie zjawiska moralne w kategoriach podstawowych teorii etycznych i społecznych.
6. Zna i rozumie podstawowe procedury etycznego podejmowania decyzji.
7. Zna i stosuje argumentację deontologiczną i konsekwencjalistyczną w procesie uzasadniania przekonań moralnych.
8. Zna i rozumie problemy moralne i społeczne w oparciu o wiedzę etyczną.

w zakresie umiejętności:

1. Ze zrozumieniem posługuje się pojęciami z zakresu metaetyki jako teorii znaczenia języka moralności.
2. Analizuje spór etyczny pod kątem założeń metaetycznych.

3. Dokonuje rekonstrukcji zjawisk moralnych w kategoriach podstawowych teorii etycznych i społecznych.
4. Rozróżnia podstawowe procedury etycznego podejmowania decyzji.
5. Potrafi stosować argumentację deontologiczną i konsekwencjalistyczną w procesie uzasadniania przekonań moralnych.
6. Diagnozuje i rozwiązuje problemy moralne i społeczne w oparciu o wiedzę etyczną.
7. Wykazuje umiejętność czytania ze zrozumieniem literatury z zakresu etyki.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Przyjmuje postawę otwartości, racjonalności i empatii w rozumieniu i interpretacji zjawisk moralnych i społecznych.
2. Posiada kompetencje dyskursywno-moralne.
3. Angażuje się w życie moralno-społeczne.

Treści programowe dla zajęć:

Dziedziny etyki/rodzaje namysłu nad moralnością.
Oceny i normy: charakterystyka sądów moralnych.
Znaczenie i funkcja wypowiedzi etycznych.
Uzasadnianie w świetle sporów metaetycznych.
Relatywizm etyczny.
Model rekonstruujący w etyce/ etyka rekonstrukcyjna / metoda indukcyjna w etyce.
Model konstrukcyjny w etyce. Etyka proceduralna, deontologia, konsekwencjalizm.
Podstawowe problemy etyki stosowanej.

Nazwa zajęć: Wprowadzenie do epistemologii

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie podstawowe zagadnienia i problemy epistemologiczne; rodzaje wiedzy; relacja podmiot-przedmiot jako podstawa rozważań epistemologicznych
2. zna i rozumie problematykę epistemologiczną w filozofii antycznej (Platon, Arystoteles, sceptycyzm)
3. zna i rozumie racjonalizm nowożytny (Kartezjusz)
4. zna i rozumie empiryzm nowożytny (Locke, Hume)
5. zna i rozumie dorobek Kanta i transcendentalizm jako przewyżczenie sporu racjonalizmu z empiryzmem

w zakresie umiejętności:

1. potrafi poprawnie referować podstawowe zagadnienia i problemy epistemologiczne; rodzaje wiedzy; relacja podmiot-przedmiot jako podstawa rozważań epistemologicznych
2. potrafi poprawnie referować problematykę epistemologiczną w filozofii antycznej (Platon, Arystoteles, sceptycyzm)
3. potrafi poprawnie referować racjonalizm nowożytny (Kartezjusz)
4. potrafi poprawnie referować empiryzm nowożytny (Locke, Hume)
5. potrafi poprawnie referować dorobek Kanta i transcendentalizm jako przewyżczenie sporu racjonalizmu z empiryzmem

Treści programowe dla zajęć:

Podstawowe zagadnienia i problemy epistemologiczne; rodzaje wiedzy; relacja podmiot-przedmiot jako podstawa rozważań epistemologicznych
Problematyka epistemologiczna w filozofii antycznej (Platon, Arystoteles, sceptycyzm)
Racjonalizm nowożytny (Kartezjusz)
Empiryzm nowożytny (Locke, Hume)
Kant i transcendentalizm jako przewyżczenie sporu racjonalizmu z empiryzmem

Nazwa zajęć: Wprowadzenie do estetyki pragmatycznej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Ujmuje estetykę jako dziedzinę filozofii oraz specyfikę estetyki pragmatycznej
2. Dysponuje wiedzą o historii estetyki oraz rozpoznaje problemy estetyczne
3. Rozumie teoretyczne rozróżnienia estetyczne oraz istotne pojęcia estetyczne
4. Dysponuje wiedzą o najważniejszych kwestiach estetycznych
5. Potrafi posługiwać się kluczowymi terminami estetycznymi i zna najważniejsze koncepcje estetyczne
6. Stosuje wiedzę estetyczną w interpretacjach dzieł sztuki

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi posługiwać się kluczowymi terminami estetycznymi i zna najważniejsze koncepcje estetyczne

2. Stosuje wiedzę estetyczną w interpretacjach dzieł sztuki

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do posługiwania się kluczowymi terminami estetycznymi i zna najważniejsze koncepcje estetyczne

2. Jest gotów do stosowania wiedzy estetycznej do interpretacji dzieł sztuki

Treści programowe dla zajęć:

Zakres zainteresowań estetyki w ujęciu historycznym i funkcje sztuki. Terminologia i zakres estetyki, estetyka jako nauka, metody badawcze, główne działy estetyki: teoria wartości estetycznych, teoria dzieł sztuki, teoria piękna pozaartystycznego, teoria przeżycia estetycznego i wartościowania estetycznego, teoria twórczości estetycznej, historia estetyki.

Piękno – z dziejów pojęcia piękna, różne rozumienie piękna, piękno w sensie metafizycznym i transcendentność piękna, piękno i rzeczywistość, konteksty kulturowe współczesnego podejścia do piękna, dziedziny piękna, piękno natury, piękno dnia codziennego, piękno potoczne a artystyczne piękno wyspecjalizowane.

Dzieło sztuki – dzieje pojęcia sztuki, teorie dzieła sztuki, wytwory człowieka w aspekcie wartości artystycznej/estetycznej, różnorodność dzieł sztuki i klasyfikacja dzieł sztuki, istota dzieła sztuki, sposób istnienia dzieła sztuki, struktura dzieła sztuki.

Twórca – profesja/zawód artysty, osobowość twórcza, typologia osobowości twórczych, zilustrowanie zjawiska „bycia artystą” w odwołaniu stylistycznych epok i okresów historycznych, teorie twórczości artystycznej.

Odbiorca - złożoność sytuacji estetycznej, wielość i różnorodność „bycia odbiorcą”, motywy obcowania ze sztuką i wrażliwość estetyczna, odbiorca we współczesnym systemie kulturowym, „a priori estetyczne” i postawa estetyczna. Typy odbiorców i typy przeżyć estetycznych, teorie przeżycia estetycznego oraz historyczne egzemplifikacje.

Aksjologiczny wymiar estetyki: wartości estetyczne, sposób istnienia wartości estetycznej, wartości estetyczne i wartości artystyczne, kategorie wartości estetycznych, teorie wartości estetycznej. Sztuka współczesna w badaniach estetyki, „współczesność” – przyspieszenie czasowe, estetyka wobec zmian artystycznych – różne stanowiska, filozofia sztuki, krytyka artystyczna, „teoretyzowanie”, daleko posunięta specjalizacja, znawstwo, kontrowersje, transkulturowość sztuki i estetyki. Estetyka pragmatyczna, somaestetyka.

Nazwa zajęć: **Językowe strategie komunikacyjne**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie zasady argumentowania i perswadowania
2. zna i rozumie struktury argumentowania oraz ocenia siłę argumentów
3. zna i rozumie pojęcia: nonsens, absurd, blaga
4. zna zagadnienie kłamstwa i problemy z nim związane
5. rozumie pytania sugestywne i podchwytliwe

w zakresie umiejętności:

1. potrafi scharakteryzować zasady argumentowania i perswadowania
2. potrafi analizować struktury argumentowania i oceniać siłę argumentów
3. rozróżnia pojęcia: nonsens, absurd, blaga
4. potrafi scharakteryzować zagadnienie kłamstwa i problemy z nim związane
5. potrafi scharakteryzować pytania sugestywne i podchwytliwe

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów/gotowa do argumentowania i perswadowania
2. potrafi analizować struktury argumentowania oraz oceniać siłę argumentów
3. rozróżnia pojęcia: nonsens, absurd, blaga
4. jest gotów/gotowa do oceny zagadnienia kłamstwa i problemów z nim związanych
5. jest gotów/gotowa do analizy pytań sugestywnych i podchwytliwych

Treści programowe dla zajęć:

argumentowanie i perswadowanie jako akty mowy
struktury argumentów i ocena siły argumentacji
nonsens, absurd, blaga
kłamstwo i problemy z nim związane
pytania sugestywne i podchwytliwe

Nazwa zajęć: **Psychologia komunikacji**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie reguły myślenia produktywnego i kreatywnego
2. Zna i rozumie heurystyki decyzyjne i normatywne sposoby przewyższenia błędów decyzyjnych
3. Zna i rozumie mechanizmy motywowania siebie i innych
4. Zna i rozumie problematykę zarządzania zmianą
5. Zna i rozumie problematykę równowagi praca - czas wolny

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wykorzystać reguły myślenia produktywnego i kreatywnego
2. Potrafi wykorzystać heurystyki decyzyjne i normatywne sposoby przewyższenia błędów decyzyjnych
3. Potrafi motywować siebie i innych
4. Potrafi dobrze zarządzać zmianą
5. Potrafi planować i budować równowagę praca - czas wolny

Treści programowe dla zajęć:

Mózg produktywny i kreatywny – charakterystyka
Podejmowanie decyzji – deskryptywne i normatywne
Reguły psychologii zmiany
Czynniki higieniczne i motywacyjne
Psychologiczne reguły bycia przekonującym
Psychologiczne reguły work-life balance

Nazwa zajęć: Główne nurty filozofii współczesnej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie główne kierunki i stanowiska współczesnej filozofii takich jak: kultura masowa, prekariat, teoria Aktora Sieci, posthumanizm, przestrzeń poszerzona, doświadczenie immersyjne, filozofia feministyczna, dekonstrukcja, słabe ontologie, kultura panoptyczna, abject art, estetyzacja życia codziennego, wirusowość współczesnej kultury
2. zna i rozumie na poziomie podstawowym rolę refleksji filozoficznej w kształtowaniu kultury

w zakresie umiejętności:

1. przytacza główne tezy badanych wypowiedzi filozoficznych w zakresie europejskiej myśli współczesnej
2. Potrafi zauważać odmienne postrzeganie życia społecznego przez osoby pochodzące z różnych środowisk i kultur
3. wykrywa zależności między kształtowaniem się idei filozoficznych a procesami społecznymi i kulturalnymi

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest otwarty na nowe idee i gotów do zmiany opinii w świetle dostępnych danych i argumentów odnoszących się do głównych nurtów filozofii współczesnej

Treści programowe dla zajęć:

Słabe ontologie i ich znaczenie w opisie współczesności
Rzeczywistość panoptyczna – hegemonia wzroku
Filozofia współczesna i jej rola w wyjaśnianiu kultury masowej, estetyzacja życia codziennego
Abject art i rola skandalu w kulturze współczesnej –doświadczenie estetyczne poza kategorią piękna
Dekonstrukcja i jej znaczenie dla filozofii współczesnej
Rzeczywistość poszerzona/hybrydyczna (LevManovich) oraz koniec rzeczywistości wirtualnej
Bruno Latour i teoria aktora sieci
Feministyczne aspekty współczesności
Posthumanizm (Dona Haraway, Rosi Braidotti)
Franco Bifo Berardi oraz zmierzch przyszłości

Nazwa zajęć: Teoria negocjacji

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie symptomy negocjacji wygrany-przeegrany
2. Zna i rozumie punkt widzenia negocjacyjnego partnera
3. Zna i rozumie specyfikę zarządzania czasem i informacją w negocjacjach
4. Zna i rozumie proces budowania siły przetargowej w negocjacjach
5. Zna i rozumie jakie są etapy procesu negocjacyjnego W16

w zakresie umiejętności:

1. Będzie potrafił rozpoznawać symptomy negocjacji wygrany-przegrany
2. Będzie potrafił dotrzeć do punktu widzenia negocjacyjnego partnera
3. Będzie potrafił zarządzać czasem i informacją w negocjacjach
4. Będzie potrafił zbudować siłę przetargową w negocjacjach
5. Dowie się jakie są etapy procesu negocjacyjnego

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do wykorzystania posiadanej wiedzy w zakresie rozpoznawania symptomów negocjacji wygrany-przegrany
2. Jest gotów do wykorzystania posiadanej wiedzy w zakresie docierania do punktu widzenia negocjacyjnego partnera
3. Jest gotów do wykorzystania posiadanej wiedzy w zakresie zarządzania czasem i informacją w negocjacjach
4. Jest gotów do wykorzystania posiadanej wiedzy w zakresie budowania siły przetargowej w negocjacjach
5. Jest gotów do wykorzystania posiadanej wiedzy w zakresie jakie są etapy procesu negocjacyjnego

Treści programowe dla zajęć:

Style negocjacyjnego rozwiązywania konfliktów
Powody, dla których nie należy negocjować w stylu wygrany-przegrany
Element wspólny (ZOPA) i dzielący strony negocjacji
Informacja, czas i siła przetargowa w negocjacjach
Filary negocjacji ku obopólnej satysfakcji
Etapy procesu negocjacyjnego

Nazwa zajęć: **Biokomunikacja**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Posiada wiedzę na temat komunikacji niewerbalnej wewnątrzgatunkowej i międzygatunkowej w stosunku do wybranych gatunków zwierząt
2. Posiada wiedzę na temat uczuć, myśli, języka i świadomości zwierząt na podstawie studiowanych obserwacji etologicznych
3. Zna i rozumie zachowanie i potrafi się komunikować z wybranymi gatunkami zwierząt
4. Rozwija i potrafi zastosować wrażliwość wobec istot niehumanicznych i szanuje ich prawa

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi scharakteryzować komunikację niewerbalną wewnątrzgatunkową i międzygatunkową w stosunku do wybranych gatunków zwierząt
2. Potrafi wyciągać wnioski na temat uczuć, myśli, języka i świadomości zwierząt na podstawie studiowanych obserwacji etologicznych
3. Potrafi scharakteryzować zachowanie i potrafi się komunikować z wybranymi gatunkami zwierząt
4. Potrafi zastosować wrażliwość wobec istot niehumanicznych i szanuje ich prawa

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Charakteryzuje się wiedzą na temat komunikacji niewerbalnej wewnątrzgatunkowej i międzygatunkowej w stosunku do wybranych gatunków zwierząt
2. Jest gotów do wyciągania wniosków na temat uczuć, myśli, języka i świadomości zwierząt na podstawie studiowanych obserwacji etologicznych
3. Jest gotów do rozumienia zachowań różnych gatunków zwierząt
4. Jest gotów do rozwijania i zastosowania wrażliwość wobec istot niehumanicznych i szanuje ich prawa

Treści programowe dla zajęć:

Zagadnienie porozumienia niewerbalnego
Podstawy etologii i psychologii zwierząt
Komunikacja wewnątrzgatunkowa i międzygatunkowa
Mowa ciała wybranych gatunków
Zachowania społeczne zwierząt
Język, świadomość, uczenie się

Nazwa zajęć: **Socjologia komunikacji**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie zagadnienia związane z wyobraźnią socjologiczną. Potrafi w praktyce prowadzić odnoszącą się do wyobraźni socjologicznej analizę zjawisk z zakresu socjologii i komunikacji równocześnie.
2. Zna o rozumie relację pomiędzy poziomem ontologii społecznej a aktami komunikacyjnymi.
3. Zna i rozumie mechanikę oralności/piśmienności/wtórnej oralności. Potrafi usytuować analizy w ramach wyżej wspomnianego kontekstu.
4. Zna i rozumie dorobek z zakresu: teorii feministycznej, post-kolonializmu i myśli post marksowskiej. Potrafi prowadzić analizę w ramach socjologii komunikacji z pozycji feministycznych, postkolonialnych i klasowych. Rozumie na czym polega wytwarzanie hegemonii kulturowej w aktach komunikacji,
5. Rozumie ontologię sieci, posiada wiedzę na temat takich zjawisk jak: bańska filtracyjna, atencjonalizm, sieci bezskalowe, kapitalizm nadzoru.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi zrozumieć następstwa wdrażania artefaktów, wynalazków technologicznych. Rozumie wagę technologii w komunikacji.
2. Potrafi wykrywać ideologiczne i hegemoniczne strategie komunikacyjne. Potrafi krytycznie dekonstruować i podważać konsensus komunikacyjny
3. Potrafi poruszać się w ramach ontologii sieci, dzięki czemu jest w stanie rozpoznać, wykryć i do pewnego stopnia neutralizować oddziaływanie jej negatywnych skutków.
4. Potrafi świadomie uczestniczyć w kulturze opartej o dynamikę wtórnej oralności.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Bierze udział w kampaniach medialnych, aktywnie śledzi dynamikę tworzenia się grup społecznych w wybranych mediach społecznościowych
2. Bierze zaangażowany udział w debatach społecznych, publicznych, dyskutuje na aktualne tematy w internecie (w tym w blosferze). Śledzi i dyskutuje o odbywających się wydarzeniach medialnych.

Treści programowe dla zajęć:

Wyobraźnia socjologiczna. Socjologia komunikacji na tle socjologii. Paradygmaty w nauce o komunikowaniu. Europejski a amerykański nurt w socjologii komunikacji.

Socjologia komunikacji a interakcjonizm i etnometodologia. Komunikacja jako fundament społeczeństwa. Społeczno-komunikacyjne tworzenie rzeczywistości. (Berger Luckman).

Teoria aktora-sieci. Ramy komunikacji, pojęcie kontekstu. Pojęcie ekstensji niskiego i wysokiego kontekstu (E.T. Hall). kody w komunikacji (B. Bernstein). Komunikacja jako „telegraf” i jako „orkiestra”. Komunikujący człowiek jako system. Komunikacja jako relacja ze środowiskiem, umysłu rozszerzonego, poznania ucieleśnionego, poznania rozproszonego – kognitywne inspiracje dla socjologii komunikacji. Ciało a komunikacja społeczna. Czas i przestrzeń jako formy komunikacji. Elementy proksemiki. Koncepcje wiedzy usytuowanej Donny Harawy i koncepcja bell hooks.

Oralność. Psychodynamika oralności pierwotnej (Ong). Pojęcie wtórnej oralności mediów elektronicznych. Pojęcie szybkości a komunikacja. Przyspieszenie komunikacji w epoce informatycznej. Analiza zjawiska Internetu. Sieciowa ontologia społeczna – pojęcie sieci bezskalowych, teoria małych światów.

Komunikacja a władza społeczna I: szkoła frankfurcka, Stuart Hall. Komunikacja a władza społeczny II: Przemoc symboliczna Pierre’a Bourdieu. Pojęcie hegemonii kulturowej i komunikacyjnej

Komunikacja a władza w społeczeństwie globalnym. Pojęcie netokracji. Komunikacja a płeć, rasa i różnice kulturowe

Nazwa zajęć: Historia filozofii niemieckiej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna podstawowe zagadnienia, pojęcia i terminy z zakresu historii filozofii niemieckiej
2. Posiada wiedzę na temat średniowiecznych i późnośredniowiecznych źródeł niemieckiej myśli filozoficznej
3. Potrafi scharakteryzować myśl odrodzenia i reformacji w Niemczech
4. Prezentuje rolę i znaczenie filozofii Leibniza w rozwoju nowożytnego racjonalizmu
5. Dysponuje wiedzą na temat oświecenia niemieckiego i jego czołowych przedstawicieli
6. Rozumie cechy charakterystyczne filozofii krytycznej Kanta i dynamikę rozwoju kandyzmu, filozofii wiary i uczucia i prądu Sturm und Drang
7. Posiada znajomość historycznej specyfiki idealizmu transcendentального Fichtego i Schellinga
8. Dysponuje wiedzą o filozofii wczesnego romantyzmu niemieckiego
9. Zna filozoficzne podstawy systemu Hegla i zarys dziejów szkoły heglowskiej

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wykorzystać wiedzę z zakresu przedmiotowego omówionego podczas wykładu do analizy samodzielnie przeczytanych tekstów filozoficznych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do wykorzystania wiedzy z zakresu przedmiotowego omówionego podczas wykładu do analizy samodzielnie przeczytanych tekstów filozoficznych

Treści programowe dla zajęć:

Podstawowe zagadnienia, pojęcia i terminy z zakresu historii filozofii niemieckiej

Średniowieczne i późnośredniowieczne źródła niemieckiej myśli filozoficznej

Odrodzenie i reformacja w Niemczech

Racjonalizm Leibniza

Oświecenie niemieckie i jego czołowi przedstawiciele

Filozofia krytyczna Kanta i kantyzm; filozofia wiary i uczucia i prąd Sturm und Drang

Idealizm transcendentálny Fichtego i Schellinga

Filozofia wczesnego romantyzmu niemieckiego

System Hegla i szkoła heglowska

Analiza wybranych tekstów z zakresu przedmiotowego omówionego podczas wykładu

Nazwa zajęć: **Język i poznanie**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Student/ka zna i rozumie podstawowe założenia najważniejszych teorii językoznawczych.
2. Student/ka zna wybrane definicje języka i głównych części mowy oraz rozumie takie mechanizmy językowe jak metafora, metonimia, amalgamat czy kontaminacja.
3. Student/ka zna i rozumie mechanizmy kategoryzacji (prototyp, kategoria radialna, model sieciowy) oraz interferencji językowej (inter- i intralingwalnej).
4. Student/ka zna i rozumie najważniejsze typologie językowe.
5. Student/ka zna i rozumie główne problemy lingwistyki tekstu.

w zakresie umiejętności:

1. Student/ka potrafi wykorzystać podstawowe założenia najważniejszych teorii językoznawczych.
2. Student/ka potrafi wykorzystać wybrane definicje języka i głównych części mowy oraz rozumie takie mechanizmy językowe jak metafora, metonimia, amalgamat czy kontaminacja.
3. Student/ka potrafi wykorzystać mechanizmy kategoryzacji (prototyp, kategoria radialna, model sieciowy) oraz interferencji językowej (inter- i intralingwalnej).
4. Student/ka potrafi wykorzystać najważniejsze typologie językowe.
5. Student/ka potrafi wykorzystać główne problemy lingwistyki tekstu.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Student/ka rozumie znaczenia podstawowych założeń najważniejszych teorii językoznawczych dla kształtowania się więzi społecznych.
2. Student/ka rozumie znaczenia wybranych definicji języka i głównych części mowy oraz rozumie takie mechanizmy językowe jak metafora, metonimia, amalgamat czy kontaminacja mogą wpływać na kształtowanie się więzi społecznych
3. Student/ka rozumie znaczenia mechanizmów kategoryzacji (prototyp, kategoria radialna, model sieciowy) oraz interferencji językowej (inter- i intralingwalnej) dla kształtowania się więzi społecznych.
4. Student/ka rozumie znaczenia najważniejszych typologii językowych.
5. Student/ka rozumie główne problemy lingwistyki tekstu.

Treści programowe dla zajęć:

Omówienie głównych założeń strukturalizmu, generatywizmu i kognitywizmu (koncepcja znaku językowego, miejsce gramatyki w systemie języka, proces akwizycji języka, rola kultury w procesie nabywania języka).

Omówienie wybranych definicji autorstwa F. de Saussure'a, N. Chomsky'ego, G. Lakoffa i R. Langackera (problemy z definicją poszczególnych części mowy, kwestie polisemii i homonimii, wyzwania semajologicznego i onomajologicznego ujęcia znaczenia w językach naturalnych, słowniki a tezaury).

Omówienie koncepcji L. Wittgensteina, E. Rosch, G. Lakoffa, R. Langackera i J. Taylora, (obecność kategoryzacji w języku; klasyczny i kognitywny model kategoryzacji: kategoryzacja przez schemat a kategoryzacja przez prototyp; rola kategoryzacji w procesie tworzenia znaczeń w językach naturalnych).

Omówienie klasyfikacji genetycznej, strukturalnej i funkcjonalnej (ze szczególnym uwzględnieniem stanowisk J. Greenberga, N. Chomsky'ego i L. Talmy'ego; podział języków na czasownikowe i

satelitowe; wybrane problemy przekładu z języka satelitowego na czasownikowy i odwrotnie; Talmy'ego ujęcie schematów pojęciowych a hipoteza Sapira-Whorfa).

Omówienie problemów inferencji, koherencji, kohezji oraz spójności referencyjnej; podstawowa klasyfikacja wyrażen referencyjnych (egzofora, endofora, anafora i katafora); podstawowe problemy koreferencji a teoria przestrzeni mentalnych G. Fauconiera.

Nazwa zajęć: Public Relations

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie istotę i zjawisko public relations
2. zna i rozumie podstawowe działania kształtujące pozytywny wizerunek
3. PR4 zna i rozumie działania tworzące tożsamość organizacji
4. zna i rozumie zarządzanie sytuacją kryzysową
5. zna i rozumie zagadnienia etyki w kontekście public relations

w zakresie umiejętności:

1. potrafi poprawnie scharakteryzować istotę i zjawisko public relations
2. potrafi poprawnie scharakteryzować podstawowe działania kształtujące pozytywny wizerunek
3. potrafi poprawnie scharakteryzować zarządzanie sytuacją kryzysową
4. potrafi poprawnie scharakteryzować zagadnienia etyki w kontekście public relations

w zakresie kompetencji społecznych:

1. PR6 jest gotów do krytycznego analizowania zagadnień etyki w kontekście public relations
2. jest gotów do krytycznego analizowania istoty i zjawiska public relations
3. PR3 jest gotów do krytycznego analizowania podstawowych działań kształtujących pozytywny wizerunek

Treści programowe dla zajęć:

Co to są Public Relations? Przestrzeń PR w obszarach komunikowania masowego (medialnego). Zjawisko, istota, definicje. Komunikowanie perswazyjne i informacyjne. Efektywność komunikowania perswazyjnego PR a marketing. PR wobec reklamy firmy

PR jako funkcja zarządzania: PR jako funkcje ogólnego zarządzania oraz jako element ogólnej strategii komunikacyjnej i systemu komunikacyjnego firmy (organizacji, przedsiębiorstwa)

Wnioskowanie (przewidywanie) i doradzanie jako podstawowe działania PR kształtujące pozytywny wizerunek firmy w otoczeniu, w którym ona funkcjonuje i które ma wpływ na jej kondycję (sprzężenie zwrotne).

Działania PR: tworzenie tożsamości organizacji (corporate identity, SIW), kształtowanie, ochrona i poprawa wizerunku

Zarządzanie sytuacją kryzysową – komunikacja z otoczeniem w sytuacjach kryzysowych

Etyka Public Relations

Nazwa zajęć: Historia filozofii współczesnej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna podstawowe zagadnienia, pojęcia i terminy z zakresu historii filozofii współczesnej
2. Posiada wiedzę na temat nurtu pozytywizmu i filozofii analitycznej
3. Potrafi scharakteryzować nurt historyzmu i hermeneutyki filozoficznej
4. Prezentuje rolę i znaczenie marksizmu i teorii krytycznej w rozwoju filozofii współczesnej
5. Dysponuje wiedzą na temat filozofii egzystencjalnej i personalizmu
6. Rozumie cechy charakterystyczne filozofii życia i psychoanalizy
7. Posiada znajomość historycznej specyfiki fenomenologii i strukturalizmu
8. Zna filozoficzne podstawy postmodernizmu i najnowsze tendencje w rozwoju filozofii współczesnej

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wykorzystać wiedzę z zakresu przedmiotowego omówionego w ramach wykładu do analizy tekstów filozoficznych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do wykorzystania wiedzy z zakresu przedmiotowego omówionego w ramach wykładu do analizy tekstów filozoficznych

Treści programowe dla zajęć:

Podstawowe zagadnienia, pojęcia i terminy z zakresu historii filozofii współczesnej

Pozytywizm i filozofia analityczna

Historyzm i hermeneutyka filozoficzna

Marksizm i teoria krytyczna

Filozofia egzystencjalna i personalizm
Filozofia życia i psychoanaliza
Fenomenologia i strukturalizm
Postmodernizm i najnowsze tendencje w rozwoju filozofii współczesnej
Analiza wybranych tekstów z zakresu przedmiotowego omówionego w ramach wykładu

Nazwa zajęć: Język angielski A2

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. potrafi czytać ze zrozumieniem krótsze teksty w języku angielskim o charakterze ogólnym.
2. potrafi zrozumieć prosty oryginalny materiał audio lub wideo z życia codziennego, kulturalnego i społecznego, na poziomie ogólnym jak i wychwycić niezbędne szczegóły.
3. potrafi zrozumieć prosty oryginalny materiał audio lub wideo z życia codziennego, kulturalnego i społecznego, na poziomie ogólnym jak i wychwycić niezbędne szczegóły.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi porozumiewać się w rutynowych, prostych sytuacjach komunikacyjnych, wymagających jedynie bezpośredniej wymiany zdań na tematy znane i typowe. Potrafi w prosty sposób opisywać swoje pochodzenie i otoczenie, w którym żyje, a także poruszać sprawy związane z najważniejszymi potrzebami życia codziennego.
2. potrafi czytać ze zrozumieniem krótsze teksty w języku angielskim o charakterze ogólnym.
3. zrozumieć prosty oryginalny materiał audio lub wideo z życia codziennego, kulturalnego i społecznego, na poziomie ogólnym jak i wychwycić niezbędne szczegóły.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi porozumiewać się w rutynowych, prostych sytuacjach komunikacyjnych, wymagających jedynie bezpośredniej wymiany zdań na tematy znane i typowe. Potrafi w prosty sposób opisywać swoje pochodzenie i otoczenie, w którym żyje, a także poruszać sprawy związane z najważniejszymi potrzebami życia codziennego.

Treści programowe dla zajęć:

Czasy gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych czynności osadzonych w czasie Present Simple and Present Continuous, Past Simple and Past Continuous, Present Perfect and Present Perfect Continuous, Past Perfect oraz czasach przyszłych na poziomie A2

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii (np. czasowniki modalne, przymiotniki, strona bierna, zdania warunkowe, mowa zależna) dla poziomu A2

Słownictwo dotyczące życia codziennego oraz związane z bezpośrednim środowiskiem studenta (jedzenie, osobowość, podróże, zainteresowania, edukacja, zakupy, pieniądze, technologia, rodzina, studia, praca, technologia, podstawowe słownictwo związane z kierunkiem studiów) używane w/w strukturach gramatycznych w celu performatywnym

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów; wykorzystanie poznanej treści w komunikacji

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów; wykorzystanie przekazu w komunikacji

Wyrażanie różnorodnych funkcji językowych np. prośby, opisy, wyrażanie opinii, wyrażanie zgody, brak zgody, pytania o pozwolenie, skargi, itp. po zapoznaniu się z materiałem w formie pisemnej, audio lub wideo

Nazwa zajęć: Język angielski B1

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. potrafi tworzyć ustne wypowiedzi na przygotowane tematy, prezentować i argumentować swoje stanowisko oraz innych osób w zakresie problematyki związanej ze swoim otoczeniem jak i w zakresie tematyki ogólno-akademickiej
2. potrafi czytać ze zrozumieniem teksty w języku angielskim o charakterze ogólnym jak i akademickim oraz analizować ich treść i wybierać niezbędne informacje;

w zakresie umiejętności:

1. potrafi zrozumieć dostosowany do poziomu oryginalny materiał audio lub wideo na poziomie ogólnym, wychwytyjąc niezbędne szczegóły.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi radzić sobie z większością sytuacji komunikacyjnych, które mogą się zdarzyć podczas podróży w rejonie, gdzie mówi się danym językiem. Potrafi tworzyć proste, spójne wypowiedzi na tematy, które są jej znane lub które ją interesują. Potrafi opisywać doświadczenia, wydarzenia, marzenia, nadzieje i aspiracje, krótko uzasadniając bądź wyjaśniając swoje opinie i plany

Treści programowe dla zajęć:

Czasy gramatyczne: Present Simple and Present Continuous, Narrative Tenses, Present Perfect and Present Perfect Continuous, Future Perfect and Future Continuous.

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii: mowa zależna oraz pytania w mowie zależnej, formy przymiotnikowe i przysłówkowe.

Słownictwo dotyczące życia codziennego oraz jak i ogólno-akademickie w zakresie następujących tematów: praca, rozmowa kwalifikacyjna o pracę, służba zdrowia, podróżowanie, moda oraz dress code, środowisko naturalne, zmiany klimatyczne

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Udzielanie odpowiedzi, udział w dyskusji oraz wyrażanie różnorodnych funkcji językowych w zakresie: przeprowadzania oraz udziału w rozmowie kwalifikacyjnej o pracę, przedstawiania problemów, moderowania dyskusji oraz wyrażania opinii na tematy zawarte w treści 3.

Nazwa zajęć: Język angielski B21

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. potrafi tworzyć ustne wypowiedzi na przygotowane tematy, prezentować i argumentować swoje stanowisko oraz innych osób na tematy związane ze swoim otoczeniem jak i na tematy ogólno-akademickie;

2. potrafi czytać ze zrozumieniem teksty w języku angielskim charakterze ogólnym jak i akademickim, związane z kierunkiem studiów, oraz analizować ich treść i wybierać niezbędne informacje;

3. potrafi zrozumieć oryginalny materiał audio lub wideo na większość tematów dotyczących życia codziennego, kulturalnego i społecznego, na poziomie ogólnym jak i wychwycić niezbędne szczegóły;

4. potrafi przygotować i wygłosić prezentację na wybrany temat;

5. potrafi opracować teksty oraz wypowiedzi dotyczące życia społecznego, uniwersyteckiego i zawodowego;

6. potrafi redagować wybrane teksty w stylu formalnym.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi porozumiewać się z rodzimym użytkownikiem języka w sposób umożliwiający wymianę myśli, opinii i poglądów w sposób komunikatywny. Potrafi formułować przejrzyste wypowiedzi ustne i pisemne w zakresie tematów dotyczących życia codziennego i akademickiego, przedstawiać różne aspekty zagadnienia oraz wyjaśniać swoje stanowisko w sprawach będących przedmiotem dyskusji.

Treści programowe dla zajęć:

Przeгляд i utrwalenie umiejętności w zakresie posługiwania się formami i funkcjami czasów gramatycznych odpowiednich dla poziomu B2.

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii: okresy warunkowe typ 1,2,3 oraz mieszane; struktury gramatyczne 'wish,'get used to/used to, past modals, formy bezokolicznikowe i imiesłowowe.

Słownictwo dotyczące problematyki współczesnego świata w zakresie następujących tematów: ekstremalne sytuacje, refleksja na temat planów życiowych, terapeutyczna funkcja muzyki, higiena snu, komunikacja niewerbalna oraz wybrane słownictwo akademickie i specjalistyczne związane z kierunkiem studiów.

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi w tekstach popularno-naukowych oraz specjalistycznych; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Udzielanie odpowiedzi, udział w dyskusji oraz wyrażanie różnorodnych funkcji językowych w zakresie tematyki określonej w treści 3.

Redagowanie wybranych typów tekstów formalnych.

Nazwa zajęć: Język angielski B22

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. potrafi tworzyć ustne wypowiedzi na przygotowane tematy, prezentować i argumentować swoje stanowisko oraz innych osób na tematy związane ze swoim otoczeniem jak i na tematy ogólno-akademickie;
2. potrafi czytać ze zrozumieniem teksty w języku angielskim o charakterze ogólnym jak i akademickim, związane z kierunkiem studiów, oraz analizować ich treść i wybierać niezbędne informacje;
3. potrafi zrozumieć oryginalny materiał audio lub wideo na większość tematów dotyczących życia codziennego, kulturalnego i społecznego, na poziomie ogólnym jak i wychwycić niezbędne szczegóły;
4. potrafi przygotować i wygłosić prezentację na wybrany temat;
5. potrafi opracować teksty oraz wypowiedzi dotyczące życia społecznego, uniwersyteckiego i zawodowego;
6. potrafi redagować wybrane teksty w stylu formalnym;
7. potrafi uzupełniać i doskonalić nabytą wiedzę i umiejętności.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi porozumiewać się na tyle płynnie i spontanicznie, by prowadzić normalną rozmowę z rodzimym użytkownikiem danego języka, nie powodując przy tym napięcia u którejkolwiek ze stron. Potrafi formułować przejrzyste wypowiedzi ustne i pisemne w szerokim zakresie tematów, a także wyjaśniać swoje stanowisko w sprawach będących przedmiotem dyskusji, rozważając wady i zalety różnych rozwiązań.

Treści programowe dla zajęć:

Przegląd i utrwalenie umiejętności w zakresie posługiwania się formami i funkcjami czasów gramatycznych odpowiednich dla poziomu B2.

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii: strona bierna, następstwo czasów, zdania celu, porównania, rzeczowniki policzalne i niepoliczalne, przedimki.

Słownictwo dotyczące problematyki współczesnego świata w zakresie następujących tematów: system sprawiedliwości, przestępstwa internetowe, świat mediów i e-mediów, problematyka biznesu i ekonomii, reklamy, nowoczesne miasta, wystąpienia publiczne, problemy współczesnej nauki, tematyka science-fiction oraz wybrane słownictwo akademickie i specjalistyczne związane z kierunkiem studiów.

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi w tekstach popularno-naukowych oraz specjalistycznych; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Udzielanie odpowiedzi, udział w dyskusji oraz wyrażanie różnorodnych funkcji językowych w zakresie tematyki określonej w treści 3.

Redagowanie wybranych typów tekstów formalnych

Nazwa zajęć: Język niemiecki A2

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie umiejętności:

1. potrafi porozumiewać się w rutynowych, prostych sytuacjach komunikacyjnych, wymagających jedynie bezpośredniej wymiany zdań na tematy znane i typowe. Potrafi w prosty sposób opisywać swoje pochodzenie i otoczenie, w którym żyje, a także poruszać sprawy związane z najważniejszymi potrzebami życia codziennego.
2. potrafi czytać ze zrozumieniem krótsze teksty w języku niemieckim o charakterze ogólnym.
3. potrafi zrozumieć i produkować w j. niemieckim dłuższe wypowiedzi ustne o tematyce ogólnej, a w szczególności o tematyce specjalistycznej z zakresu językoznawstwa, prezentacja monologowa, negocjacje – wypowiedź argumentacyjna, dyskusja, debata.
4. potrafi skutecznie i poprawnie, zarówno pod względem norm językowych jak i umiejętności dyskursywnych uczestniczyć w komunikacji pisemnej z elementami języka specjalistycznego przewidzianej dla poziomu B2+ w Europejskim systemie opisu kształcenia językowego.
5. potrafi samodzielnie posługiwać się różnymi źródłami informacji dotyczących słownictwa i gramatyki języka niemieckiego w zakresie wykraczającym poza treści nauczania; potrafi samodzielnie wyszukiwać i pracować z niemieckojęzycznymi artykułami naukowymi.

Treści programowe dla zajęć:

Czasy gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych czynności osadzonych w czasach: czas Perfekt oraz Imperfekt dla czasowników mocnych i słabych oraz czasowników modalnych

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii: zaimek dzierżawczy w mianowniku, bierniku oraz celowniku, odmiana czasowników nieregularnych, okoliczniki czasu, stopniowanie przysłówków, zdania porównawcze

Słownictwo dotyczące życia codziennego jak i ogólnoakademickie w zakresie następujących tematów: rodzina – członkowie rodziny, przebieg dnia w rodzinie, czynności dnia codziennego, obowiązki domowe jedzenie i picie – produkty żywnościowe, przepisy na proste dania, posiłki, przyzwyczajenia żywieniowe, zakupy – lista zakupów, miary i wagi, zamawianie jedzenia pogoda - zjawiska pogodowe, pory roku, zmiany klimatu urlop i czas wolny– aktywności w czasie wolnym, miejsca wypoczynku, środki lokomocji

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści tematu 3.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści tematu 3.

Udzielanie odpowiedzi, udział w dyskusji oraz wyrażanie różnorodnych funkcji językowych w zakresie: przeprowadzania oraz udziału w rozmowie kwalifikacyjnej o pracę, przedstawiania problemów, moderowania dyskusji oraz wyrażania opinii na tematy zawarte w treści tematu 3.

Nazwa zajęć: Język niemiecki B1

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie umiejętności:

1. potrafi tworzyć ustne wypowiedzi na przygotowane tematy, prezentować i argumentować swoje stanowisko oraz innych osób w zakresie problematyki związanej ze swoim otoczeniem jak i w zakresie tematyki ogólnoakademickiej.
2. potrafi czytać ze zrozumieniem teksty w języku niemieckim o charakterze ogólnym jak i akademickim oraz analizować ich treść i wybierać niezbędne informacje.
3. potrafi zrozumieć dostosowany do poziomu oryginalny materiał audio lub wideo na poziomie ogólnym oraz wychwytywać niezbędne szczegóły.

Treści programowe dla zajęć:

Czasy gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych czynności osadzonych w czasach: czas Perfekt oraz Imperfekt dla czasowników mocnych i słabych, czas przyszły Futur 1

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii: partykuły modalne, rekcja czasownika, czasowniki ruchu, werden + bezokolicznik, zdania względne, słowotwórstwo, przymyki czasowe

Słownictwo dotyczące życia codziennego jak i ogólnoakademickie w zakresie następujących tematów: dni świąteczne: przyjęcia i uroczystości z różnych okazji, święta, tradycje, obrzędy, zaproszenia, rady dla gości i gospodarzy uroczystości w drodze: środki komunikacji, zakup biletów, zachowanie na dworcu/ lotnisku, sposoby podróżowania, miejsca docelowe, sposoby spędzania czasu w poszczególnych miejscach (np. w górach, nad morzem) warunki noclegowe, wrażenia i przeżycia urlopowe, szczegółowy opis drogi, wymarzona podróż, przedmioty przydatne w podróży mieszkanie: wymarzony dom/mieszkanie, wyposażenie mieszkania, okolica miejsca zamieszkania, warunki mieszkaniowe, doświadczenia z mieszkania we wspólnocie mieszkaniowej, własna sytuacja mieszkaniowa, zamiana mieszkania muzyka: instrumenty muzyczne, style muzyczne, gusty muzyczne, znani muzycy, koncert, przedstawienie muzyczne

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści tematu 3.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści tematu 3.

Udzielanie odpowiedzi, udział w dyskusji oraz wyrażanie różnorodnych funkcji językowych w zakresie: przeprowadzania oraz udziału w rozmowie kwalifikacyjnej o pracę, przedstawiania problemów, moderowania dyskusji oraz wyrażania opinii na tematy zawarte w treści 3.

Nazwa zajęć: Język niemiecki B21

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie umiejętności:

1. potrafi tworzyć płynne wypowiedzi ustne na przygotowane tematy, prezentować i argumentować swoje stanowisko oraz innych osób na tematy związane ze swoim otoczeniem jak i na tematy ogólnoakademickie.
2. potrafi czytać ze zrozumieniem teksty w języku niemieckim o charakterze ogólnym jak i akademickim, związane z kierunkiem studiów, oraz analizować ich treść i wybierać niezbędne informacje.

3. potrafi zrozumieć oryginalny materiał audio lub wideo na większość tematów dotyczących życia codziennego, kulturalnego i społecznego, na poziomie ogólnym jak i wychwycić niezbędne szczegóły.
4. potrafi przygotować i wygłosić prezentację na wybrany temat.
5. potrafi opracować teksty oraz wypowiedzi dotyczące życia społecznego, uniwersyteckiego i zawodowego.
6. potrafi redagować wybrane teksty w stylu formalnym.

Treści programowe dla zajęć:

Czasy gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych czynności osadzonych w czasach: czas Perfekt oraz Imperfekt dla czasowników mocnych i słabych oraz czasowników modalnych
Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii: strona bierna, strona bierna z czasownikami modalnymi, Konjunktiv II, konektory, zdania okolicznikowe celu, zdania przydawkowe

Słownictwo dotyczące życia codziennego jak i ogólnoakademickie w zakresie następujących tematów: relacje – relacje międzyludzkie, przyjaźń, cechy charakteru, charakterystyka dobrego przyjaciela, miłość, uczucia, etapy związku, trudności w związku, konflikty rodzinne, zdrowie – dbałość o zdrowie, zdrowe odżywianie, problemy i porady zdrowotne, nazwy chorób, czynności wykonywane przez lekarza i pacjenta, wizyta u lekarza, szkoła, uniwersytet – wybór studiów i szkoły wyższej, wymarzone studia, obowiązki studenta, życie studenckie, ścieżki kariery, finansowanie nauki reklama - znaczenie reklamy, sztuczki stosowane w reklamie, wybory konsumenckie, podatność na reklamę, sukces w biznesie

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanych słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści tematu 3.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanych słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści tematu 3.

Udzielanie odpowiedzi, udział w dyskusji oraz wyrażanie różnorodnych funkcji językowych w zakresie: przeprowadzania oraz udziału w rozmowie kwalifikacyjnej o pracę, przedstawiania problemów, moderowania dyskusji oraz wyrażania opinii na tematy zawarte w treści 3.

Nazwa zajęć: Język niemiecki B22

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie umiejętności:

1. potrafi tworzyć płynne wypowiedzi ustne na przygotowane tematy, prezentować i argumentować swoje stanowisko oraz innych osób na tematy związane ze swoim otoczeniem jak i na tematy ogólnoakademickie.
2. potrafi tworzyć płynne wypowiedzi ustne na przygotowane tematy, prezentować i argumentować swoje stanowisko oraz innych osób na tematy związane ze swoim otoczeniem jak i na tematy ogólnoakademickie.
3. potrafi czytać ze zrozumieniem teksty w języku niemieckim o charakterze ogólnym jak i akademickim, związane z kierunkiem studiów, oraz analizować ich treść i wybierać niezbędne informacje.
4. potrafi czytać ze zrozumieniem teksty w języku niemieckim o charakterze ogólnym jak i akademickim, związane z kierunkiem studiów, oraz analizować ich treść i wybierać niezbędne informacje.
5. potrafi zrozumieć oryginalny materiał audio lub wideo na większość tematów dotyczących życia codziennego, kulturalnego i społecznego, na poziomie ogólnym jak i wychwycić niezbędne szczegóły.
6. potrafi zrozumieć oryginalny materiał audio lub wideo na większość tematów dotyczących życia codziennego, kulturalnego i społecznego, na poziomie ogólnym jak i wychwycić niezbędne szczegóły.
7. potrafi przygotować i wygłosić prezentację na wybrany temat.
8. potrafi przygotować i wygłosić prezentację na wybrany temat.
9. potrafi opracować teksty oraz wypowiedzi dotyczące życia społecznego, uniwersyteckiego i zawodowego.
10. potrafi opracować teksty oraz wypowiedzi dotyczące życia społecznego, uniwersyteckiego i zawodowego.
11. potrafi redagować wybrane teksty w stylu formalnym.
12. potrafi redagować wybrane teksty w stylu formalnym.

Treści programowe dla zajęć:

Czasy gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych czynności osadzonych w czasach: czas Plusquamperfekt

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii: Konjunktiv – mowa zależna, formy strony biernej, Nomen, rekcja przymiotnika, imiesłów I i imiesłów II jako przydawka, zdania modalne

Słownictwo dotyczące życia codziennego jak i ogólnoakademickie w zakresie następujących tematów:

zawód i wykształcenie: nazwy zawodów, czynności i obowiązki typowe dla poszczególnych zawodów, atrybuty poszczególnych zawodów, wymarzony zawód, szczegółowy życiorys, kompetencje zawodowe, doświadczenie zawodowe, aplikacja, rozmowa o pracę świadomość ciała i sport – dbałość o wygląd i kondycję fizyczną, pojęcie piękna, sport, sporty ekstremalne media: rodzaje mediów, rola mediów, zalety i wady mediów społecznościowych pieniądze: znaczenie pieniędzy, wydatki, oszczędność, negocjowanie ceny, zwyczaje zakupowe, bank, usługi bankowe, usługi internetowe, zakupy przez Internet, bieda, bogactwo, inwestowanie pieniędzy

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanych słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanych słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Udzielanie odpowiedzi, udział w dyskusji oraz wyrażanie różnorodnych funkcji językowych w zakresie: przeprowadzania oraz udziału w rozmowie kwalifikacyjnej o pracę, przedstawiania problemów, moderowania dyskusji oraz wyrażania opinii na tematy zawarte w treści 3.

Nazwa zajęć: **Filozofia kultury**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie różne pojęcia kultury
2. Zna i rozumie społeczno-regulacyjną koncepcję kultury oraz jej przykładowe zastosowania
3. Zna i rozumie specyfikę myślenia magicznego oraz jego obecność w kulturze
4. Zna i rozumie wybrane nurty i koncepcje współczesnej filozofii jako wyrazy stanu współczesnej kultury
5. Zna i rozumie relacje pomiędzy współczesną kulturą i nowoczesną techniką

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi zdefiniować różne pojęcia kultury
2. Potrafi scharakteryzować społeczno-regulacyjną koncepcję kultury oraz jej przykładowe zastosowania
3. Potrafi scharakteryzować specyfikę myślenia magicznego oraz jego obecność w kulturze
4. Potrafi scharakteryzować wybrane nurty i koncepcje współczesnej filozofii jako wyrazy stanu współczesnej kultury
5. Potrafi scharakteryzować relacje pomiędzy współczesną kulturą i nowoczesną techniką

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest świadom różnych ujęć pojęcia kultury
2. Jest świadom specyfiki społeczno-regulacyjnej koncepcji kultury oraz jej przykładowych zastosowań
3. Jest świadom specyfiki myślenia magicznego oraz jego obecności w kulturze
4. Jest świadom, że wybrane nurty i koncepcje współczesnej filozofii stanowią wyrazy stanu współczesnej kultury
5. Jest świadom relacji pomiędzy współczesną kulturą i nowoczesną techniką

Treści programowe dla zajęć:

Kultura jako przedmiot badań
Społeczno-regulacyjna koncepcja kultury
Myślenie magiczne
Filozofia współczesna jako wyraz stanu kultury
Relacje między współczesną kulturą i nowoczesną techniką

Nazwa zajęć: **Podstawy logiki**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Rekonstruuje schematy wnioskowań zwracając uwagę na relacje zachodzące między przesłankami i wnioskiem
2. Wyrabia nawyk samodzielnego oceniania wartości przesłanek i wniosków.
3. Posiada wiedzę dotyczącą podstawowych praw logiki.
4. Ugruntowuje przekonanie o doniosłości logiki jako etyki myślenia w ramach nauk humanistycznych.

Treści programowe dla zajęć:

Logika jako etyka myślenia: prawa logiki.
Struktury wnioskowań.
Poprawność wnioskowań.
Wnioskowania entymematyczne.
Parafrazy kwantyfikatorowe.

Nazwa zajęć: Historia filozofii antycznej i średniowiecznej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Student/ka zna i rozumie rozwój i znaczenie zasadniczych idei występujących w filozofii antycznej i średniowiecznej.
2. Student/ka zna i rozumie historyczne ujęcie paradygmatu obiektocentrycznego i paradygmatu teocentrycznego.
3. Student zna i rozumie omówienie filozoficznych koncepcji i ich znaczenia wiodących myślicieli antycznych i średniowiecznych.
4. Student/ka zna i rozumie relacje między filozofią antyczną, średniowieczną i nowożytną.
5. Student/ka zna i rozumie umiejętność odróżniania płaszczyzn koncepcji filozoficznych (metafilozoficznej, metodologicznej i przedmiotowej) w kontekście podstawowych dziedzin filozofii (metafizyka, epistemologia, etyka, estetyka) i relacji: filozofia-teologia i filozofia-wiara.

w zakresie umiejętności:

1. Student/ka potrafi wykorzystać zdobytą na wykładzie wiedzę, określać stopień jej relewancji oraz konstruować argumentację na podstawie uzyskanej wiedzy z zakresu historii filozofii antycznej i średniowiecznej.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Student/ka jest gotów do podejmowania działań inspirowanych zdobytą podczas zajęć wiedzą z zakresu historii filozofii antycznej i średniowiecznej

Treści programowe dla zajęć:

Rozwój i znaczenie zasadniczych idei występujących w filozofii antycznej i średniowiecznej.

Historyczne ujęcie paradygmatu obiektocentrycznego i paradygmatu teocentrycznego.

Omówienie filozoficznych koncepcji i ich znaczenia wiodących myślicieli antycznych i średniowiecznych.

Relacje między filozofią antyczną, średniowieczną i nowożytną.

Umiejętność odróżniania płaszczyzn koncepcji filozoficznych (metafilozoficznej, metodologicznej i przedmiotowej) w kontekście podstawowych dziedzin filozofii (metafizyka, epistemologia, etyka, estetyka) i relacji: filozofia-teologia i filozofia-wiara.

Uzupełnienie zagadnień przedstawionych na wykładzie w oparciu o zalecaną literaturę przedmiotu.

Nazwa zajęć: Podstawy metodologii

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie pojęcie „wiedza naukowa” i potrafi wyodrębnić podstawowe nośniki wiedzy naukowej.
2. Zna i potrafi rozpoznać podstawowe typy wytworów wiedzy naukowej.
3. Zna, rozumie i potrafi poprawnie: definiować, klasyfikować, systematyzować i przeprowadzać typologię.
4. Zna i rozumie typy wyjaśnień przeprowadzanych w różnych dyscyplinach naukowych i potrafi je stosować.
5. Zna i potrafi wskazać na różnice między podstawowymi koncepcjami z zakresu naturalistycznej i antynaturalistycznej metodologii nauk humanistycznych.
6. Opisuje, porównuje i odróżnia pod względem metodologicznym nauki ścisłe, społeczne i humanistyczne.
7. Zna i rozumie koncepcje rozwoju nauki.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi scharakteryzować pojęcie „wiedza naukowa” i potrafi wyodrębnić podstawowe nośniki wiedzy naukowej.
2. Potrafi rozpoznać podstawowe typy wytworów wiedzy naukowej.
3. Potrafi poprawnie: definiować, klasyfikować, systematyzować i przeprowadzać typologię.
4. Potrafi rozpoznać typy wyjaśnień przeprowadzanych w różnych dyscyplinach naukowych i potrafi je stosować.
5. Potrafi wskazać na różnice między podstawowymi koncepcjami z zakresu naturalistycznej i antynaturalistycznej metodologii nauk humanistycznych.
6. Potrafi opisać, porównać i odróżnić pod względem metodologicznym nauki ścisłe, społeczne i humanistyczne.
7. Potrafi porównać różne koncepcje rozwoju nauki.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Student jest gotów do podejmowania działań inspirowanych zdobytą podczas zajęć wiedzą oraz rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się i rozwoju
2. Student podejmuje dyskusje i analizy dotyczące wiarygodności metod badawczych w nauce
3. Student jest w stanie określić, które metody badawcze są najbardziej właściwe w poszczególnych dyscyplinach nauki
4. Student jest w stanie zidentyfikować podstawowe błędy metodologiczne popełniane w praktyce badawczej.
5. Student potrafi omówić i zastosować kryteria demarkacyjne nauki w krytycznej analizie ruchów pseudonaukowych.

Treści programowe dla zajęć:

Pojęcie „wiedza naukowa” z punktu widzenia klasycznej definicji wiedzy oraz wyodrębnienie podstawowych nośników wiedzy naukowej.

Charakterystyka metodologiczna podstawowych wytworów wiedzy naukowej: zdań obserwacyjnych, zdań analitycznych, praw nauki, teorii naukowych i modeli.

Charakterystyka metodologiczna: definicji, klasyfikacji, systematyzacji oraz topologii.

Charakterystyka metodologiczna podstawowych sposobów wyjaśniania stosowanych w różnych dyscyplinach naukowych.

Charakterystyka głównych nurtów naturalistycznej i antynaturalistycznej metodologii nauk społecznych.

Omówienie podstawowych różnic między naukami ścisłymi, społecznymi a humanistycznymi.

Przedstawienie i porównanie podstawowych koncepcji rozwoju nauki

Interpretacje pojęcia prawdopodobieństwa oraz stosowanie prawdopodobieństwa w nauce

Nazwa zajęć: Historia filozofii Odrodzenia i Oświecenia

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Student zna i rozumie charakterystykę wczesnej nowożytności i nowożytności, tło historyczne (społeczne, ekonomiczne, kulturowe) epoki i jej periodyzacja
2. Student zna i rozumie humanizm i odrodzenie w Europie południowej i północnej (Machiavelli, Erazm z Rotterdamu)
3. Student zna i rozumie scjentyzm, materializm i naturalizm w filozofii oświeceniowej (Galileusz, Holbach, la Matrie)
4. Student zna i rozumie działalność encyklopedystów oraz myśl społeczno-polityczną oświecenia (Diderot, Voltaire, Condorcet)
5. Student zna i rozumie trzy koncepcje umowy społecznej (Hobbes, Locke, Rousseau)

w zakresie umiejętności:

1. Student potrafi wykorzystać zdobytą podczas wykładu wiedzę do kreatywnej interpretacji tekstu filozoficznego oraz poprawnego stosowania poznanej terminologii filozoficznej

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Student jest gotów do podejmowania działań inspirowanych zdobytą podczas wykładu wiedzą, tj. do bycia świadomym znaczenia europejskiego dziedzictwa filozoficznego dla zrozumienia późniejszych wydarzeń społeczno-kulturowych

Treści programowe dla zajęć:

Charakterystyka wczesnej nowożytności i nowożytności, tło historyczne (społeczne, ekonomiczne, kulturowe) epoki i jej periodyzacja

Humanizm i odrodzenie w Europie południowej i północnej (Machiavelli, Erazm z Rotterdamu)

Scjentyzm, materializm i naturalizm w filozofii oświeceniowej (Galileusz, Holbach, la Matrie)

Encyklopedyści i myśl społeczno-polityczną oświecenia (Diderot, Voltaire, Condorcet)

Trzy koncepcje umowy społecznej (Hobbes, Locke, Rousseau)

Dyskusje dotyczące zagadnień przedstawionych na wykładzie treści w oparciu o zalecaną literaturę przedmiotu.

Nazwa zajęć: Filozofia informacji

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. rozumie przemiany kulturowe zachodzące w erze informacji.
2. zna założenia i kontrowersje filozoficzne w matematycznej teorii komunikacji.
3. zna i rozumie podstawowe pojęcia jakościowej teorii informacji.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów/gotowa do rozpoznawania poznawczych i antropologicznych konsekwencji nadmiaru informacji.
2. jest gotów/gotowa do wskazywania na odmiennosc podejść teoretycznych w definiowaniu pojęcia informacji i pojęć pokrewnych.
3. jest gotów/gotowa do identyfikowania kluczowych problemów etycznych funkcjonowania w infosferze.

Treści programowe dla zajęć:

Zwrot informacyjny w kulturze współczesnej
„Bomba megabitowa” – nadmiar informacji i przeciążenie informacyjne
Problemy definiowania informacji
Filozoficzne aspekty matematycznej teorii komunikacji
Podstawy jakościowej teorii informacji
Problemy etyczne w infosferze

Nazwa zajęć: **Niezbędnik humanisty na rynku pracy**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Student zna i rozumie instytucje rynku pracy (płaca minimalna, zasiłki dla bezrobotnych, formy zatrudnienia, negocjacje zbiorowe, związki zawodowe, opodatkowanie pracy, regulacja czasu pracy, jawność płac, normy kulturowe).
2. Student zna i rozumie koncepcje wiedzy jawnej i milczącej w organizacji.
3. Student zna i rozumie koncepcje wiedzy propozycjonalnej i proceduralnej w organizacji.
4. Student zna i rozumie koncepcje wiedzy wspólnej, powszechnej i prywatnej w organizacji.
5. Student zna i rozumie koncepcje kultury organizacyjnej i syndromy barier mentalnych.
6. Student zna i rozumie koncepcje piramidy wiedzy w organizacji.
7. Student zna i rozumie czym jest niezbędnik humanisty na rynku pracy: tj. kompetencje zawodowe.

w zakresie umiejętności:

1. Student potrafi scharakteryzować instytucje rynku pracy (płaca minimalna, zasiłki dla bezrobotnych, formy zatrudnienia, negocjacje zbiorowe, związki zawodowe, opodatkowanie pracy, regulacja czasu pracy, jawność płac, normy kulturowe).
2. Student potrafi scharakteryzować wiedzę jawną i milczącą w organizacji.
3. Student potrafi scharakteryzować wiedzę propozycjonalną i proceduralną w organizacji.
4. Student potrafi scharakteryzować wiedzę wspólną, powszechną i prywatną w organizacji.
5. Student potrafi scharakteryzować kulturę organizacyjną i syndromy barier mentalnych w organizacji.
6. Student potrafi scharakteryzować piramidę wiedzy w organizacji.
7. Student potrafi scharakteryzować czym jest niezbędnik humanisty na rynku pracy: tj. kompetencje zawodowe.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Student jest gotów do analizy sytuacji problemowych w oparciu o znajomość instytucji rynku pracy.
2. Student jest gotów do analizy sytuacji problemowych w oparciu o znajomość tego, czym jest wiedza milcząca.
3. Student jest gotów do analizy sytuacji problemowych w oparciu o znajomość tego, czym jest wiedza proceduralna.
4. Student jest gotów do analizy sytuacji problemowych w oparciu o znajomość tego, czym jest wiedza wspólna.
5. Student jest gotów do analizy sytuacji problemowych w oparciu o znajomość tego, czym są kultura organizacyjna i syndromy barier mentalnych.
6. Student jest gotów do analizy sytuacji problemowych w oparciu o znajomość formatu piramidy wiedzy.
7. Student jest gotów do analizy sytuacji problemowych w oparciu o znajomość tego, czym są kompetencje.

Treści programowe dla zajęć:

Instytucje rynku pracy (płaca minimalna, zasiłki dla bezrobotnych, formy zatrudnienia, negocjacje zbiorowe, związki zawodowe, opodatkowanie pracy, regulacja czasu pracy, jawność płac, normy kulturowe, nowa / stara organizacja).
Wiedza jawna i milcząca w organizacji.
Wiedza propozycjonalna i proceduralna w organizacji.
Wiedza prywatna, publiczna i wspólna w organizacji.
Kultura organizacyjna i syndromy barier mentalnych w organizacji.
Piramida wiedzy w organizacji.

Niezbędnik humanisty na rynku pracy: kompetencje zawodowe.

Nazwa zajęć: **Medioznawstwo**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Student zna i rozumie pojęcie medioznawstwa i główne problemy komunikowania
2. Student zna i rozumie teoretyczne perspektywy badań komunikowania masowego
3. Student zna i rozumie teorie oddziaływania mediów na odbiorców

w zakresie umiejętności:

1. Student potrafi twórczo wykorzystać teoretyczne perspektywy badań komunikowania masowego
2. Student potrafi twórczo wykorzystać proces mediatyzacji sfer społecznych
3. Student potrafi twórczo analizować zjawisko postprawdy i „fakenews

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Student uzupełnia swoją wiedzę
2. Student ocenia praktyki medialne pod kątem ich etyczności

Treści programowe dla zajęć:

Pojęcie medioznawstwa i główne problemy komunikowania
Teoretyczne perspektywy badań komunikowania masowego
Teorie oddziaływania mediów
Proces mediatyzacji sfer społecznych
Postprawda i „fakenews”

Nazwa zajęć: **Komunikacja międzykulturowa**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie podstawowe pojęcia i problemy komunikowania międzykulturowego
2. Zna i rozumie czym jest naród, etniczność, tożsamość, rozumie relacje zachodzące między stereotypami a spotkaniami międzykulturowymi
3. Zna i rozumie idee i teorie typologii kultur
4. Zna i rozumie rolę zmysłów i komunikacji niewerbalnej w komunikacji międzykulturowej
5. Zna i rozumie psychologiczne aspekty uchodźstwa

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi scharakteryzować podstawowe pojęcia i problemy komunikowania międzykulturowego
2. Potrafi scharakteryzować czym jest naród, etniczność, tożsamość, rozumie relacje zachodzące między stereotypami a spotkaniami międzykulturowymi
3. Potrafi scharakteryzować idee i teorie typologii kultur
4. Potrafi scharakteryzować rolę zmysłów i komunikacji niewerbalnej w komunikacji międzykulturowej
5. KM5 Potrafi scharakteryzować psychologiczne aspekty uchodźstwa

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do wykorzystania podstawowych pojęć i problemów komunikowania międzykulturowego
2. Jest gotów do referowania czym jest naród, etniczność, tożsamość, rozumie relacje zachodzące między stereotypami a spotkaniami międzykulturowymi
3. Jest gotów do wykorzystania idei i teorii typologii kultur
4. Jest gotów do wykorzystania roli zmysłów i komunikacji niewerbalnej w komunikacji międzykulturowej
5. Jest gotów do wykorzystania psychologicznych aspektów uchodźstwa

Treści programowe dla zajęć:

Podstawowe pojęcia i problemy komunikowania międzykulturowego
Naród, etniczność, tożsamość, stereotypy a spotkanie międzykulturowe
Idee i teorie typologii kultur
Rola zmysłów i komunikacji niewerbalnej w komunikacji międzykulturowej
Psychologiczne aspekty uchodźstwa

Nazwa zajęć: **Język angielski B22**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. potrafi tworzyć ustne wypowiedzi na przygotowane tematy, prezentować i argumentować swoje stanowisko oraz innych osób na tematy związane ze swoim otoczeniem jak ja na tematy ogólno-akademickie;
2. potrafi czytać ze zrozumieniem teksty w języku angielskim o charakterze ogólnym jak i akademickim, związane z kierunkiem studiów, oraz analizować ich treść i wybierać niezbędne informacje;

3. potrafi zrozumieć oryginalny materiał audio lub wideo na większość tematów dotyczących życia codziennego, kulturalnego i społecznego, na poziomie ogólnym jak i wychwycić niezbędne szczegóły;
4. potrafi przygotować i wygłosić prezentację na wybrany temat;
5. potrafi opracować teksty oraz wypowiedzi dotyczące życia społecznego, uniwersyteckiego i zawodowego;
6. potrafi redagować wybrane teksty w stylu formalnym;
7. potrafi uzupełniać i doskonalić nabytą wiedzę i umiejętności.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi porozumiewać się na tyle płynnie i spontanicznie, by prowadzić normalną rozmowę z rodzimym użytkownikiem danego języka, nie powodując przy tym napięcia u którejkolwiek ze stron. Potrafi formułować przejrzyste wypowiedzi ustne i pisemne w szerokim zakresie tematów, a także wyjaśniać swoje stanowisko w sprawach będących przedmiotem dyskusji, rozważając wady i zalety różnych rozwiązań.

Treści programowe dla zajęć:

Przegląd i utrwalenie umiejętności w zakresie posługiwania się formami i funkcjami czasów gramatycznych odpowiednich dla poziomu B2.

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii: strona bierna, następstwo czasów, zdania celu, porównania, rzeczowniki policzalne i niepoliczalne, przedimki.

Słownictwo dotyczące problematyki współczesnego świata w zakresie następujących tematów: system sprawiedliwości, przestępstwa internetowe, świat mediów i e-mediów, problematyka biznesu i ekonomii, reklamy, nowoczesne miasta, wystąpienia publiczne, problemy współczesnej nauki, tematyka science-fiction oraz wybrane słownictwo akademickie i specjalistyczne związane z kierunkiem studiów.

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi w tekstach popularno-naukowych oraz specjalistycznych; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Udzielanie odpowiedzi, udział w dyskusji oraz wyrażanie różnorodnych funkcji językowych w zakresie tematyki określonej w treści 3.

Redagowanie wybranych typów tekstów formalnych

Nazwa zajęć: Język niemiecki B22

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie umiejętności:

1. potrafi tworzyć płynne wypowiedzi ustne na przygotowane tematy, prezentować i argumentować swoje stanowisko oraz innych osób na tematy związane ze swoim otoczeniem jak i na tematy ogólnoakademickie.
2. potrafi czytać ze zrozumieniem teksty w języku niemieckim o charakterze ogólnym jak i akademickim, związane z kierunkiem studiów, oraz analizować ich treść i wybierać niezbędne informacje.
3. potrafi zrozumieć oryginalny materiał audio lub wideo na większość tematów dotyczących życia codziennego, kulturalnego i społecznego, na poziomie ogólnym jak i wychwycić niezbędne szczegóły.
4. potrafi przygotować i wygłosić prezentację na wybrany temat.
5. potrafi opracować teksty oraz wypowiedzi dotyczące życia społecznego, uniwersyteckiego i zawodowego.
6. potrafi redagować wybrane teksty w stylu formalnym.

Treści programowe dla zajęć:

Czasy gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych czynności osadzonych w czasach: czas Plusquamperfekt

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii: Konjunktiv – mowa zależna, formy strony biernej, Nomen, rekcja przymiotnika, imiesłów I i imiesłów II jako przydawka, zdania modalne

Słownictwo dotyczące życia codziennego jak i ogólnoakademickie w zakresie następujących tematów: zawód i wykształcenie: nazwy zawodów, czynności i obowiązki typowe dla poszczególnych zawodów, atrybuty poszczególnych zawodów, wymarzony zawód, szczegółowy życiorys, kompetencje zawodowe, doświadczenie zawodowe, aplikacja, rozmowa o pracę świadomość ciała i sport – dbałość

o wygląd i kondycję fizyczną, pojęcie piękna, sport, sporty ekstremalne media: rodzaje mediów, rola mediów, zalety i wady mediów społecznościowych pieniądze: znaczenie pieniędzy, wydatki, oszczędność, negocjowanie ceny, zwyczaje zakupowe, bank, usługi bankowe, usługi internetowe, zakupy przez Internet, bieda, bogactwo, inwestowanie pieniędzy

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanych słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanych słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Udzielanie odpowiedzi, udział w dyskusji oraz wyrażanie różnorodnych funkcji językowych w zakresie: przeprowadzania oraz udziału w rozmowie kwalifikacyjnej o pracę, przedstawiania problemów, moderowania dyskusji oraz wyrażania opinii na tematy zawarte w treści 3.